

EGARA

REVISTA SEMANAL

PRECIOS DE SUSCRIPCION
Tarrasa un trimestre adelantado
2 plas. Fuera 2'50.
Números sueltos 20 cent.

Redacción y Administración

FUENTE-VIEJA 30

ANUNCIOS Y COMUNICADOS
à precios convencionales, según su
tamaño y duración.
Pago anticipado

AI ORFEÓ CATALÁ

en sa tercera visita á Tarrassa

Benvinguts siau dignes patricis: La Redacció de la EGARA te la inmensa satisfacció de cumplir de nou un deber de cortesia donanvos en nom de Tarrassa la mes coral bona arribada á aquesta terra entusiasta per los satns amors al trevall, á la pátria y al art. A vosaltres incansables propagadors de aquestos hermosos sentiments que arreu aneu fent arrelar en la terra catalana, vos debem los tarrassenchs lo més afectós saludo y vos lo tributem desde lo mes fondo de nostres cors.

Salut nobles orfeonistas: Al petjar altre vegada ab vostres plantas aquesta terra de la honradesa y del trevall, tingau per segur que sos fills vos agraheixen vostre visita, dalintse per sentir bategar sos cors al mágich impuls de vostres cansons, que tenen la virtut de fer despertar los sublims sentiments del amor á Deu y á la Pátria, que son los que mes enalteixan al home.

Rebeu lo nostre saludo vosaltres simpáticas noyas, aixerits noys, entusiastes homes y honorables mestres, á tots vos desitjem que vostre estada entre nosaltres vos sia grata y que als llorers recullits á Nisa y en nostres ciutats n' hi ajunteu de nous guanyats en terras estranjerar, á fi de que conegan los pobles que van al devant de la civilisació, l' avens artístich y lo sentiment íntim de aquet trosset de mon tant estimat per nosaltres que s' anomena Catalunya.

¡Visca l' Orfeó Catalá! ¡Visca Catalunya! ¡Visca Tarrassa!

LA REDACCIÓ.

EL "ORFEÓ CATALÀ"

Conforme decíamos en el número anterior el *Orfeó Català* llegará á Tarrasa esta mañana en el tren de las 9 y media. En la Estación le aguardarán los coros de esta ciudad y los socios de la *Agrupació Regionalista* con sus banderas, comisiones de otras sociedades, la Comisión organizadora de la venida del *Orfeó* á ésta y numerosos particulares que sabemos asistirán para saludar á los orfeonistas á su llegada.

De la Estación se dirigirá el *Orfeó Català*, precedido de una orquesta, á las Casas Consistoriales, donde en obsequio á la Autoridad, entonará *Lo cant de la senyera*, y de allí pasará á la Iglesia parroquial donde cantará la magistral Misa de Palestrina, llamada del Papa Marcelo.

A la una de la tarde, se dirigirá el *Orfeó* al «Real Colegio Tarrasense» en cuyo espacioso y elegante comedor le será servida la comida por los acreditados fondistas hermanos Pompidor, á cuyo acto asistirán las Juntas de los coros de Tarrasa y numerosos particulares que se complacerán en acompañar á los orfeonistas, dándoles con ello una muestra de simpatía y de fraternal aprecio.

Para las 3 y media de la tarde está anunciado el concierto que dará el *Orfeó Català* en el Teatro Principal, el cual se regirá por el siguiente

— PROGRAMA —

1.ª PART.— *Lo cant de la Senyera*, Millet; *La Filadora* (estreno), Mas y Serracant, (per las tres seccions); *Pregaria á la Verge del Remey*, Millet, per las seccions de senyoretas y noys; *Las Flors de Maig*, Clavé, per la secció d'homes; *Oh, quin bon eco!*, R. de Lassús; *La Mort de l' Escoldá*, (1) Nicolau, dedicada á l' «Orfeó Català», per las tres seccions.

2.ª PART.— *La Verge bressant*, César Franck, per la secció de senyoretas; *Los Pescadors*, Clavé; *L' Emigrant*, Vives; *Cansó de noys*, Grieg; *Si á Déu plau*, Mendelssohn, per la secció d'homes; *Aucellada*, Jannequin, per las tres seccions.

Terminado el concierto, el *Orfeó* se dispondrá á partir para Barcelona, dirigiéndose á la Estación donde le harán una cariñosa despedida sus numerosos y entusiastas admiradores de Tarrasa, que ansian tributarle el abrazo de despedida de que son acreedores tan desinteresados como dignos patricios.

(1) El maestro Nicolau autor de la música asistirá al concierto.

ALS CORISTAS DEL ORFEÓ CATALÀ

— SALUTACIÓ —

M' han dit qu' avuy tornavau á visitar Tarrassa, cantors, los de la colla del «Català Orfeó», m' han dit qu' avuy tornavau á honrar la nostre festa, ab vostre il·lustre mestre y ab sa batuta d' or.

M' agrada la pensada, m' agrada y la aplaudeixo. Així es com se celebren las grans festes majors... No tot han d' esser trampas y balls y moixigangas: també l' Art déu brillarhi, com sol d' il·lustració.

Ditxosos aquells Pobles qu' aixís, desperts, ho entenen, puig ells á l' avansada sempre aniran de tot: que l' Art, com fill del Geni, sols béu en fonts divinas, deixant per tot 'hont passa son rastre llumenós.

¿Pot esser menys Tarrassa?.. Llegiu la seva historia y allà veurén la válua de sos inclits varons; y en mitj son desenrotlló, dans la moderna vida, si escassa está de sabis, fills te que valen molt.

Veniu, donchs, joh, Coristas! veniu á nostra festa qu' ensems la be 'n vingudn sabrém donarvos tots; veniu sense recansa que 'l Poble en pés ansia tornar á bàtreus palmas, pitjor que l' altre colp.

Jo encara me 'n recordo d' aquella hermosa fetxa en que tingui la ditxa d' ouir vostres cansóns, y ¡com no remembrarla, si al pas que us escoltava, brotar dins mi sentia mil juvenils recorts!...

¡Quan grates son als homes las emocions aquestas, que tant bé 'l foch l' hi revifan de ja mustias passions!... Jo sols de mi puch dirvos que tant, tant m' ubriacären, que fins vaig sentirme jove com en mos temps mellors.

«DE BON MATÍ», «LA BREMA»... ¡que bé que las cantàreu! ¡y quanta filigrana!... ¡y quins delicats tochs!... Si son autor, mon mestre, co n jo pogués sentirlas, de fixo que á sa tomba se entornaria ab goig.

Vingué després la tanda d' aquellas cansonetas que cadascuna d' ellas n' es un preuat tresor; models en estructura, portents de sensillesa, flors son de sempre-viva, d' aroma deliciós.

«LOS AUCELLETS» graciosos, «LA PASTORETA» hermosa, las dolsas «CAMPANETAS» ab son bell repicó... cantantlas las brodareu, ohuintlas jo ab frisansa. y al torná á repetirlas, vaig dir: ¡que curtas son!...

Y del gran Palestrina... y del famós Victoria... ¿qui més ressucitarne pot 'vuy las creacions? Vritat que son tals obras d' eterna lloa dignes, més ¿'hont las sentiriam, si per valtres no fos?...

¡Llohors, donchs, á la ensenya que tals cantors acobla!... ¡Llohors á son gran mestre, model de Directors!... Sos fets forman sa fama, glorificant la Patria. ¡Llohors, donchs, á la Patria, y llohors á sos cantors.

M' han dit qu' avuy tornavau á visitar Tarrassa, vosaltres, los coristas del «Català Orfeó»; m' han dit qu' avuy veniau junt ab vostra Senyera, ab vostre il·lustre Mestre y ab sa batuta d' or.

Veniu, veniu artistas; veniu en hora bona, qu' aquí la be 'n vinguda vos donará tothom: veniu sens cap recansa, que 'l Poble ansiós desitja rendius son homenatge d' amor y admiració.

Un antich Corista.

Tarrassa 1.er Juliol de 1900.

BE 'N VINGUT SIAS

¡Gloria á n' els orfeonistas!
¡Gloria al mestre Lluís Millet!
Gloria á tots, que 'ns haveu tret
la son als catalanistas.

Tarrassa tindrà l' honor
per la tercera vegada,
d' albergar una gentada
que canta sols per amor.

Al fer venir l' Orfeó
han dat en lo do d' acert;
el programa serà complert
de nostre Festa Majó.

Jo, no 's que sigui missè
ni renegui dels que ho son
pro 'ls prometo ¡com hi ha mon!
que á missa no hi faltaré.

¡Qui serà que no anirà
á la Iglesia en aquest dia?
un ateo, 's convertiria
per un rato, sens pensá.

La missa de Palestrina
cantada per l' Orfeó
ja no 's pot sentir milló,
es una missa divina.

Lo conjunt tan armoniós
que hi donan las tres seccions,
causa molts sensacions,
es d' un efecte grandió.

Be 'n vinguts siau, els del Orfeó,
be 'n vingut siau mestre Millet,
á tots y á la comissió
que 'els treballs per venir, ha fet
mil gracias vos dono jó.

N. DE LA PEGA.

OTRO ÉXITO

Han terminado en el Real Colegio Tarrasense los exámenes oficiales de prueba de curso, para los que delegó el Rectorado al M. I. Sr. Director del Instituto y á otros cinco catedráticos. El resultado ha sido un nuevo timbre de gloria para nuestro primer establecimiento de enseñanza que cuenta por triunfos los años de su ya larga existencia.

Para justificar nuestra afirmacion basta consignar los resultados oficiales que nos hemos procurado, en los cuales aparecen 47 *Sobresalientes*, 60 *Notables*, 92 *Aprobados* y 2 *Suspensos* en un total de 201 exámenes de estudios generales. La proporcionalidad que arrojan estos números es de más de un 53 por ciento de calificaciones distinguidas y menos de 1 por ciento de notas desfavorables. Las personas que conocen las saludables exigencias del Instituto de Barcelona en materia de exámenes, el cúmulo de asignaturas que pesan sobre los alumnos y la complicacion resultante de los distintos y opuestos sistemas hoy vigentes en la segunda enseñanza, podrán formarse alguna idea de la habilidad de los profesores, de la aplicacion de los alumnos y de las ener-

gias que todos gastaron para la consecución de un éxito tan lisonjero. Exito tanto mas de admirar, cuanto que segun nuestras noticias las causas que ligeramente apuntamos ó la supresión, tal vez, de ilegales é inveterados privilegios, han motivado no pocos tropiezos de la clase escolar en el presente curso, con grande desasosiego de sus atribulados padres.

Pero no basta considerar las cosas en si. Su comparacion recta y leal es la verdadera piedra de toque para apreciar el merito. A la vista tenemos, al escribir estas lineas, la Memoria del Instituto con elocuentes é instructivos datos. De ella se deduce un 13 por ciento más de notas distinguidas y un 4 por ciento menos de notas de suspenso á favor del Real Colegio Tarrasense, tomando por base los resultados de la enseñanza privada correspondiente al curso anterior únicos que ahora se conocen, aunque ya puede afirmarse que darian una proporción mas ventajosa los resultantes de los últimos exámenes. Y esos éxitos se repiten un año y otro año desde la fundacion del Colegio, lo mismo cuando los exámenes se verifican en él que cuando, en virtud de prescripciones de la Ley, hubieron de efectuarse en el propio Instituto, cualesquiera que fueran los tribunales encargados de juzgarlos.

¿Cual es la causa de esos triunfos, que por su modestia pasan inadvertidos, pero dignos de llamar la atención de los que dicen preocuparse de la regeneración de nuestra pátria? Pues estriba sencillamente en que comprobadas ante tribunales idoneos la abtitud y competencia de los profesores, y confirmadas luego al ejercitar su derecho de examinar en compañía de catedráticos que ostentan iguales títulos adquiridos con idénticas formalidades, el profesor privado no sólo es sacerdote de la ciencia que cultiva y salvaguardia del alumno aplicado, sino digno compañero de los otros jueces, con quienes comparte la delicada tarea de juzgar con pleno conocimiento de causa. Mas cuando, como generalmente sucede en este pais de los vice-versas, el profesor privado es como profesor simple producto de generacion espontanea, ni puede infundir confianza al tribunal, ni servir de garantia al azorado discipulo, porque solo sirve de estorbo para ambos.

Perdonesenos esta digresión en obsequio al patriótico fin que la inspira, de acuerdo con la más estricta justicia y la pública conveniencia y por nuestra parte completamente desinteresada.

A los referidos resultados deben agregarse 3 *Sobresalientes*, 4 *Notables* 7 *Buenos* 4 *aprobados* y 1 *Suspense* relativos á los estudios oficiales de aplicacion agregados al Instituto y Escuela Superior de Comercio, y 35, 30, 26, 35, y 6 respectivamente, correspondientes á los estudios mercantiles é industriales sin efecto académico cuyos exámenes verificados

con todas las formalidades de los de carácter oficial juzgaron las Comisiones delegadas al efecto por la junta inspectora del Colegio. El carácter justiciero de estas Comisiones y los magníficos diplomas creados por el Ayuntamiento y el título que se ofrece á los que se sientan con bríos para afrontar un examen serio de reválida, servirán de poderoso y saludable estímulo á los numerosos alumnos que cifran su porvenir en la industria ó el comercio.

Al felicitarnos como amantes de la cultura y bienestar de nuestra ciudad de los brillantes resultados obtenidos por su mas importante centro de enseñanza, felicitamos cordialmente á la dirección y profesores del mismo por sus constantes desvelos, á los alumnos por su probada aplicación y á la Junta inspectora por el celo y reiterado interés demostrados en pró de tan útiles enseñanzas.

CRÓNICA GENERAL

Un deber de cortesía nos decide á enviar la bienvenida á los forasteros que nos visiten con motivo de la actual fiesta mayor; deseándoles que les sea agradable su estancia entre nosotros y que sean de su agrado las fiestas y diversiones con que celebrará este año Tarrasa su fiesta mayor.

—Restablecido ya de su enfermedad, el miércoles tomó posesión de esta Alcaldía el Alcalde don José Ventalló.

La opinión general, entre el vecindario, era de que el señor Ventalló cometía una imprudencia al hacerse cargo tan pronto de la Alcaldía, pues no hay duda que se encuentra todavía debil y abatido después de la grave enfermedad que ha padecido, en que la calentura alcanzó cuasi el grado máximo que puede resistir el cuerpo humano; y por lo tanto su estado actual ha de ser forzosamente el de plena convalecencia, que es poco menos grave que el de la enfermedad, ante el peligro de que sobreviniera una recaída.

No acertamos á comprender que motivos habrán obligado al señor Alcalde á precipitarse tanto; Si se tratara de colocar alguna primera piedra, lo comprenderíamos! No siendo así, él sabrá la causa de tanta precipitación.

En fin, sea como fuere, el caso es que sería conveniente que no se metamorfosearen las diversiones de estos días y noches, que para las familias deben ser de expansión y de alegría, con los poco agradables juegos de cubilete.

El programa de los festejos debe cumplirse integro, sin supresiones ni añadiduras de ninguna especie.

—Se encuentra actualmente en Sabadell el Ilmo. señor Obispo de esta diócesis Dr. Morgades, donde practica la visita pastoral y hoy debe administrar el

sacramento del matrimonio á una hija del Diputado á Cortes don Juan Sallarés.

Según se nos dice hasta el próximo setiembre no vendrá á esta ciudad, en cuya época concederá ordenes á algunos hijos de Tarrasa, acto que creemos será la primera vez que aquí se realice.

—En el presente número insertamos dos poesías dedicadas al *Orfeó Catalá*. Con satisfacción complace á sus autores, ya que con ello demuestra el entusiasmo que los tarrasenses aficionados al arte sienten por la distinguida institución catalana que hoy nos visitará por tercera vez, á la que tambien admiramos nosotros como se merece, deseando que además de hoy sean otras muchas las visitas que haga á Tarrasa.

Tambien insertamos la letra de algunas de las piezas que cantará en el concierto de esta tarde el *Orfeó Catalá*.

—En uno de los kioscos de la plaza mayor se exhibe durante esto días una niña liliputiense, la cual es una verdadera rareza dentro las de su clase. Tiene 12 años de edad y su estatura corresponde á la de 3 y se reconoce su estado de liliputiense por el desarrollo de sus facultades mentales. Canta baila y conversa con el público, contestando á todo lo que se le pregunta, muy amable simpática y vivaracha.

Recomendamos al público la visite seguros de que ha de llamar la atención á unos por curiosidad y á otros por las observaciones científicas que con dicha niña pueden hacerse.

—Bajo la presidencia del primer teniente Alcalde, celebró la acostumbrada sesión el Excmo. Ayuntamiento.

Aprobada el acta anterior, las cuentas y los dictámenes de Fomento se dió lectura á un dictamen de la Comisión de Fomento dando validez á la subasta de los terrenos de la Riera que fueron adjudicados al señor Serinà.

Se leyó el presupuesto del mes de Julio.

Se dió lectura á un oficio del señor Juez municipal para que se revoque el acuerdo del traslado de su despacho á los locales nuevamente construidos. Este asunto quedó sobre la mesa á instancia del señor Matalonga.

Se excluyó á un bombero del Cuerpo y se nombró á otro en su lugar, y además se acordó adquirir un animal para utilizarlo en caso de fuego, cobrando su dueño igual sueldo que un bombero.

Por último, el señor Palet, expuso algo que no pudimos comprender de la construcción de un parque al otro lado del puente del extremo del Paseo y á uno y otro lado de la carretera de Castellar.

—El Fomento del Trabajo Nacional ha acordado acuñar medallas con que mostrar su reconocimiento á las personas que contribuyeron con sus donativos al socorro á los damnificados de Ataques, y á las

autoridades y demás personas de este pueblo y Valladolid que prestaron su cooperación á la humanitaria obra realizada por el Fomento. Dichas medallas se acuñarán en plata y en cobre.

—Desde 1.º de Julio próximo todas las estaciones telegráficas de España aplicarán al cobro de tasas de los telegramas internacionales, equivalente de una peseta veinte y siete céntimos por franco.

—Al publicar en el número anterior los nombres de los señores que componen la Comisión encargada de procurar á las Hermanas Josefinas un edificio que les sirva de albergue, cometimos una omisión que subsanamos hoy consignando el nombre de don Salvador Busquets y Soler, que tambien forma parte de dicha Comisión, teniendo demostrados vivos deseos de ver cuanto antes realizada la caritativa obra emprendida por la Comisión de que forma parte dicho señor.

—El jueves quedó instalado en la Escuela Municipal de Música de esta ciudad, un precioso piano con destino á los ejercicios prácticos de los alumnos de la misma.

Es de aplaudir que el Ayuntamiento haya dotado á dicha Escuela de tan indispensable instrumento, que hasta el presente habia sido suplido por un pequeño y viejo armonium cuyo defectuoso estado lo hacia casi inutil para al objeto á que se le destinaba.

—Nuestro amigo y compatriota D. Juan Vallés, y Pujals, ha obtenido el primer premio en las oposiciones de las asignaturas que ha cursado este año en la Universidad de Barcelona.

Felicitemos á dicho Sr. por la distinción de que ha sido objeto y que hace augurar honra y provecho para él y gloria para nuestra ciudad.

—El día 27 falleció en esta ciudad don José Cardona, dueño de la acreditada tintorería de su nombre.

En la mañana del jueves tuvieron lugar la conducción del cadáver á la última morada y los funerales que para el eterno descanso del alma del finado se celebraron en la Iglesia parroquial.

Enviamos á la señora viuda, hijos y demás familia, nuestro pésame por la irreparable pérdida que acaban de experimentar.

—El Sr. Ministro de Agricultura Industria y Comercio, Don Rafael Gasset, accediendo á la petición que le dirigió el Diputado por este Distrito don Alfonso Sala, ha publicado una R. O. que aparece en la Gaceta del día 24, en virtud de la cual, la Escuela de Artes y Oficios de Tarrasa tiene derecho á proponer un alumno para que visite la Exposición de París.

—† Esquelas mortuorias, funerarias y recordatorios en preciosas estampas grabadas en acero. Se entregan á las dos horas de encargadas en la imprenta de este semanario, Fuente-vieja, 30.

—Hemos recibido el cuaderno 17 de la importante

obra *Diccionario Popular Enciclopédico de la Lengua Española*, que tan buena acogida ha tenido en el público en general; la recomendamos á nuestros lectores por ser de gran utilidad para todas las personas amantes del idioma patrio y la más económica de su clase de las publicadas hasta el día.

Se enviará un cuaderno de muestra gratis á cuantas personas lo soliciten.

Los pedidos deben dirigirse al Director gerente D. Pedro García, calle de la Encarnación, 4, Madrid.

Notas municipales

—Durante la última quincena de este mes el personal del resguardo de consumos, ha hecho las siguientes apreensiones

A Emilio Fontanet, una partida jabon duro; á Mariano Gassó una partida de jabon duro; á José Pomés, una medida llena de vino comun y á una mujer desconocida, una regular cantidad de jabon duro.

—La M. I. Junta local de instruccion pública ha confiado al Sr. Maestro de la Escuela elemental de niños n.º 3 D. Francisco Torrealba el discurso de apertura del solemne acto de la distribucion de premios á los alumnos de las escuelas públicas.

—Esta Alcaldía ha impuesto la multa de 5 ptas á Francisca Velldeperas, por haber acaparado mercancías, en la Plaza mercado en una hora no autorizada.

Asi mismo se impuso otra de 2.50 ptas. ó un día de arresto subsidiario é indemnizacion del daño causado, al joven Jacinto Casanovas, por haber disparado un petardo trueno en la Plaza Mayor, ocasionando con ello desperfectos en una tienda.

—En cumplimiento del acuerdo capitular del 21 de este mes, esta Alcaldía ha comunicado al Dr. don Juan Cadevall, Director del Real Colegio Tarrasense que se sirva la Junta Inspector de las enseñanzas, no académicas, redactar anualmente una Memoria de los resultados obtenidos por los alumnos que hayan cursado aquellas.

Sección religiosa

IGLESIA PARROQUIAL.—Hoy y mañana, en que se celebra la *Fiesta Mayor* de esta ciudad y Parroquia, á las 10 tendrá lugar los divinos Oficios. Los sermones están confiados al Rdo don Policarpo Leceta, Pbro. Beneficiado de la Santa Iglesia Catedral Basilica de Barcelona.

La misa de doce se celebrará en la Iglesia del Hospital.

Mes del Sdo. Corazón.—Se celebrará durante la misa de 7 hoy y mañana y á las 6 y media el próximo martes que es el último día.

Seisena á San Luis Gonzaga.—La archicofradía de S. Luis empezará hoy la Seisena en obsequio de su Patrón y tendrá lugar á las 7 de la noche con el Señor de manifestado. Confesando y comulgando, pueden las personas que practiquen esta devoción, lucrar indulgencia plenaria.

LO CANT DE LA SENYERA

Al demunt de nostres cants
airequem una senyera
que 'ls farà mes triomfants

—
¡Au companys, enarbolemla
en senyal de germandat!
¡Au germans, al vent llensemla
en senyal de llibertat!
¡Que voleyí! Contemplemla
en sa dolça magestat!

—
¡O bandera catalana
nostre cor t'es ben fidel:
volarás com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirarte sobirana
algarem los ulls al cel.

—
Y et duren arreu enlayre,
et duren, y tu 'ns durás:
voleyant al grat del ayre,
el camí assenyelarás.
Dona veu al teu cantayre,
llum als ulls y FORÇA AL BRAÇ

JOAN MARAGALL

*

PREGARIA

A LA VERGE DEL REMEY

Deu vos salvi ¡O Maria immaculada;
Verge santa del Remei.
Girau vostres ulls Regina apiadada
sobre la plana d' Urgell.

—
Vos, sou tota nostra vida y esperança
d' aquest castell del Remei
A vos prega y sospira ben confiada,
tota la plana d' Urgell.

—
Per nos á vostre Fill pregueu
ben amorosa,
Verge santa del Remei;
y vinga la gracia de Deu
ben abundosa
sobre la plana d' Urgell.

E. SUNYOL.

*

SI Á DÉU PLAU

I

Aixís ho vol Déu que vinga un jorn
que de l' aymada, l'estimat,
pren comiat.

CHOR

Y no hi ha res més trist al món
que la trist' hora de parti,
que és del sofrí.

II

Una poncella 't vull donar:
pósala ab aigua al bell matí
y pensa ab mí.

CHOR

Una roseta 'n sortirà
que cap al tart s' ha de marci

Ay, pensa ab mí,

III

Y ja que tens el meu amor,
el servirás á dins del cor
perque és ben teu.

CHOR

Passará 'l jorn, y al jorn novell
et trobarás soleta ab ell
y plorarás.

IV

Pero tu y jo ja 'ns entenem:
ara plorem y un jorn riurem,
que si á Déu plau ja 'ns reveurem.

Traducció d' en JOAN MARAGALL

*

LA VERGE BRESSANT

Bó y bolcat de fresch—bó y bolcat de blanc
La verge bressava á Jesús infant—
Ell com un niu d' aucellets rellava
Com las mares fan—ella feya així
Tot bressant bressant—ben baixet cantava,
Més el bon Jesús nó volia dormí.—

—
«Jesús», ella li diu tremolant
«Dormiu anyellet—dormiu anyell blanc
Dormiu que 's molt tart, la nit ja s' atansa
Cal que reposeu—descanseu en mí
Dormiu mon amor—adormiu sens recansa
Més el Bon Jesús no vol pas dormí.

—
Y llavors Maria—ab l' esguart humit
Baixá vers el fill el seu front dolorit
Ay! que no dormiu vostre mare plora,
Vostre mare plora—vos no os adormiu
Y els plors li anavan lliscant. Llavors
El Bon Jesuset vá quedá adormit.

Traducció d' en JOAN MARAGALL.

*

L' EMIGRANT

Dolça Catalunya,
patria del meu cor,
quan de tu s' allunya
d' anyorança 's mor.

Hermosa vall, bregol de ma infantesa,
blanch Pirineu,
márgens y rius, ermita al cel sospesa
per sempre adeu!
Arpes del bosch, pinçans y cadeneras
cantáu, cantáu,
jo dich plorant á boscos y riberes
¡á Deu siau!

Dolça Catalunya,
& &

¡Hont trobaré tos sanitosos climas,
ton cel daurat?
¡més ay, més ay! ¡hont trobaré tos cimes
bell Montserrat?
En lloch veuré, ciutat de Barcelona,
ta hermosa Seu,
ni eixos turons, joyells de la corona
que 't posá Deu.

Dolça Catalunya,
& &

Adéu, germans; adéu siau mon pare;
¡no 'us veuré més!
¡oh! ¡si al fosar hont jau ma dolça mare
jo 'l lliu tingué!
¡Oh! mariners, lo vent que men desterra
que 'm fa sufrir!
estich malalt, mes ¡ay! tornaume á terra
que hi vull morir.

Dolça Catalunya,
& &

MOSSÉN J. VERDAGUER.

JUZGADO MUNICIPAL DE TARRASA

Relación nominal de los nacimientos, matrimonios y defunciones inscritos en el Registro Civil de esta ciudad, desde el 24 al 30 Junio de 1900 ambos inclusive.

NACIMIENTOS

Josefa Sarradell Pascual	Fuentavieja	47
Ramon Badrinas Sala	id	120
Alberta Serarols Gracia	Colegio	66
Antonio Viñas Noguera	S. Cristobal	13
Miguel Rombla Monfort	Viveret	13
Maria Comas Oliver	Serrauo	20
Isidro Boada Ferrerons	S. Juan	20
José Figueras Magdalena	Viveret	7
Rosa Sallés Costa	Era	47
Alberto Basó Viba	Mina	25
José Portoles Florensa	Quirico	49
Maria Caldaré Miguel	Cantaré	6

MATRIMONIOS

José Bach Monfort con Reinigia Benach Bergadá
Antonio Colominas Cadafalch con Idaverga Solá Brufau
Mateo Guix Ribas con Amparo de la Vega Solá
Pedro Anglada Sucarrats con Rosa Cardús Busquets

DEFUNCIONES

Nombres y Apellidos	Edad	Estado	Domicilio
Maria Ballesté Vendrell	1 a	Claris	47
Antonia Nogués Nogués	1 a	S. Juan	69
Domingo Cabasa Monsterrat	73 a	c S. Antonio	84
Antonio Invers Pastor	1 a	Cra de Rubi	69
José Cardona Pelachs	61 a	c Moncada	279
Santos Perez Calvo	35 a	s Valle	49
Narcisa Pi Arch	53 a	c Nueva	10
Alejo Rodó Invers	75 a	v Fuente vieja	49
Maria Catá Bosch	4 m	Viveret	13
Mercedes Freixa Ubach	8 a	s Ricon	15
José Capella Aleu	4 o	S. Francisco	7
Isidro Sanchez Chebarie	31 c	Cervantes	4

Imp. Utset, Fuentevieja 30.—Tarrasa.

AGRICULTORES

Si quereis salvar vuestras cosechas de los estragos de **Black Rot, Mildiu, Oidium, Pu'gones, Mosca de Olivera, Fumagina, etc., etc.** probad el

SUBLIMIOR

y os convencereis de que su eficacia es radicalísima para destruir tan terribles enemigos de la

Viña, Olivera, Naranjo, Limonero y toda clase de plantas y árboles frutales

Los tratamientos por el azufre, sulfato y otras mezclas, no llegan á la milésima parte de los efectos del

SUBLIMIOR

que por sus resultados extraordinarios ha sido puesto en la primera escala de uso, en todas las Sociedades agrícolas de Francia y mandado usar por el Gobierno francés en todas las Escuelas de Agricultura.

Unico fabricante: Mr. E. Claria.—Toulouse (Francia.)

Representante en esta Comarca: **FRANCISCO RIBAS RIBAS.—Pantano, 13.—TARRASA**

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE
SEGUROS SOBRE LA VIDA
Y DE RENTAS VITALICIAS
FUNDADA EL AÑO 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas.

«LA GRESHAM» Tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía de sus asegurados en España.

Oficina para Cataluña, Plaza de Cataluña 9, acera de la Ronda de la Universidad. Barcelona.

Dirigirse en Tarrasa á **D. Andrés Grapi.**

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE
seguros contra incendios, explosiones y accidentes
Capital **34.000,000** de pts.

Oficina en Barcelona para Cataluña

Plaza de Cataluña 9, acera de la Ronda de la Universidad
TARRASA, Comisionado D. Andrés Grapi.

LA IBERIA

SOCIEDAD DE SEGUROS MÚTUOS CONTRA

ACCIDENTES PERSONALES DEL TRABAJO

PELAYO, 12, PRINCIPAL.—BARCELONA

Por una reciente ley, el patrono es responsable de todos los accidentes ocurridos á sus obreros, sean ó no, originados por los mismos operarios ó por descuidos, aún cuando el patrono haya adoptado todas las precauciones imaginables.

La Asociación de seguros mutuos autorizada por la misma ley, es el mejor medio para sustituir la responsabilidad personal del patrono ó del fabricante, y este es el objeto que se propone esta Sociedad que tiene la gran ventaja de la **mutualidad**, ya que las primas no pueden ser objeto de explotación alguna como lo son en las Sociedades anónimas.

Los asegurados desembolsarán solo la cuarta parte de las primas al formalizar el contrato y los otros dividendos serán proporcionales á los accidentes que ocurran no pasados el total del valor de la prima anual.

Delegado en el partido de Tarrasa: **D. FRANCISCO GALLIFA Y GIRBAU.**

Almacén de Pianos de ESTEBAN LLADO,

Unico almacenista y representante en Tarrasa y Sabadell de la gran Fábrica

CHASSAIGNE FRÉRES

CAMBIOS, ALQUILERES, AFINACIONES Y REPARACIONES
Sillas de piano, solferos, pedaliers, zócalos, bustos de autores célebres, y demás accesorios. Pianos usados á precios económicos

VENTAS AL CONTADO Y Á PLAZOS **RAMBLA 47. SABADELL**

NOTA. los precios son los mismos de fábrica.

HOTEL GORI

C. y M. Pompidor

OLESA DE MONTSERRAT

TEMPORADA DE 1900

ABIERTO DE 1.º DE JUNIO AL 30 DE SEPTIEMBRE

Grande y espacioso establecimiento de recreo de primer orden, con servicio especial de coches Ripperts del Hotel á la Estación y del Hotel á las renombradas aguas de la Puda empleando solo 30 y 20 minutos respectivamente en el trayecto. Cocina inmejorable, servicio á cubiertos de 11 á 2 tarde (almuerzo) y de 6 á 9 noche (cena).

Restaurant á la carta á todas horas.

Bodega con gran surtido de vinos y licores del país y extranjero de 1.ª marca.

Habitaciones lujosamente amuebladas con salida á las grandes galerías que circundan el edificio. Teléfono, Telegrafo. 2 correos de salida y 2 de llegada todos los dias. Recadero diario del Hotel á Barcelona y pueblos intermedarios. Comisionista á la llegada de todos los trenes, el cual se cuida de retirar y facturar los equipajes y entregar los billetes.—Kiosco especial para la venta de toda clase de periódicos, juguetes, etc., etc.—Salones de piano, de café, de conversación, de lectura, de billar, de tresillo.—Parque, paseos, jardines, huerta con toda clase de árboles frutales, fuente cascada de la rica agua del Roura tan recomendada para el estómago, baños, Gimnasia, tiro, etc., etc.

Para informes y detalles JUAN GIRAUT, colmado, Rambla de las Flores, 13. BARCELONA

SÍFILIS

Curación absoluta y radical de la sífilis en breve plazo, en el

Sanatorio para sifilíticos

Calle Mayor de la Bonanova, número 74

SAN GERVASIO (BARCELONA)

Para más informes, Dr. Abreu, calle de Vergara, número 10, piso 1.º—BARCELONA, ó en el mismo establecimiento al administrador Sr. Rumia.

Hay para vender en esta ciudad y punto muy céntrico, dos casas que producen más del cinco por ciento líquido del precio que se venden. Informará don Ramón Jo, calle San Lorenzo número 15.

Escrófulas, Ulceras, Tumores

Curación radical de dichas enfermedades, por un tratamiento especial de reciente introducción en España; se garantizan grandes éxitos.—Dr. JORDÁ, médico especialista.—Aribau 5 y 7. 1.ª, 2.ª Barcelona.—Consulta de 2 á 4.

Gran Café Restaurant de París

Se sirve á la carta y á cubiertos

Salones particulares

Rambla del Centro 21 y Plaza Real 2 entresuelo

BARCELONA

LAS CUATRE BARRAS

SETMANARI REGIONALISTA

PORTAVEU DEL CENTRE CATALANISTA DE VILAFRANCA

ANY. X Vilafranca del Panadés 15 de Juliol de 1900

NUM. 492

AL ORFEÓ CATALÀ

Al veurers honrada nostre vila per la visita dels benemerits cantors del notable *Orfeó Català*, cumplim gustosos el déber de saludarlos y d'encaixar fraternalment ab ells, puig companys de idees hem de veurer en l'*Orfeó* un estol de bons catalans que treballan pera desvetllar l'ensopit esperit catalanesch, fentlo vibrar al sò dels més nobles ideals. Y fins avuy, la tasca que s'han emprés els orfeonistas ha sigut coronada pel més brillant dels èxits; y d'esperar és que continuarà sentho y que Vilafranca tota aplaudirà de veras als excelents coristas.

May ens hem fet sorts els vilafranquins a las veus elevadas de Deu, Pàtria y Amor, y ab més motiu hem d'escoltarnos avuy aquellàs veus, impregnadas com sortiran de nostre llabris de delicats sentiments y de fonda emoció, matissadas com serán per la experta batuta d'En Millet.

Benvinguts sigau, donchs, a nostre vila, notables autors del *Orfeó*, y rebeu ja per endevant, ab la salutació que vos enviém, nostre més entusiasta aplausso, a quin sens dupe veureu afegirshi el de tots nostres convehins, tant bon punt hagin pogut saboreijar la dolor de nostres cants d'amor, el delicat misticisme de nostres canturias religiosas, el patriotisme de nostres cants de la terra y l'agradós flaire que respiran las cansóns populars qu'han cercat dintre mateix de l'ànima de Catalunya. Vilafranca tindrà de la diada d'avuy un grat recort; qu'en els fulls de la vida del *Orfeó* n'hi hagui també un d'escrit ab lletres d'or en recordansa d'avuy y qu'en els cors dels orfeonistas hi quedi ben grabat el nom de nostre vila!

LA REDACCIÓ

Vilafranca 15 Juliol 1900.

L' Orfeó Català

Cuan una associació ha arribat al pinacle de la glòria, com ho ha fet l' *Orfeó*, tot elogi resulta poch, tota alabansa resulta escasa. Més que més, si pera conseguir aquell lloch ha tingut de lluytar contra l'esperit popular, rati-nari sempre, y contra 'l favor oficial, més terrible encare. Al fi y al cap, al poble li costa deixarse dur per noves corrents, pro no és may insensible y si se sab ferseli vibrar las cordas del cor és mansoy com un anyell. Per aixó l' *Orfeó* va fersel seu desseguida. En cambi l'element oficial va preveure las consecuencias dels actes del *Orfeó* y aquesta es encare la hora en que no la vensut y probablement no 'l vencerá. No habian pas de faltar espinas á la empresa dels orfeonistas, ja que no hi ha flors sense ellas.

Pro per aixó las flors que ha recullit l' *Orfeó* en su ruta artística pujan més y de sobras bastan pera desfer els dolors de las punxadas de las espinas ab que ha topat. Las sortidas que ha fet per tots els indrets de Catalunya es comptan per exits; cada població que ha visitat guarda d'ell un recort fondo y perdurable y cada día es veu més y més sollicitat. Potser vindrá día en que assistirá á totas las festas que representin quelquom dintre la vida dels pobles catalans: y en veritat, que s' ho mereixeria, puig fins avuy cap més institució coral ha desvetllat tant l'esperit de la terra com el simpatic *Orfeó Català*.

Ell cantant la Pàtria, la Fé y l'Amor, el lema sagrat dels tradicionals *Jochs Florals*, y que no és també de tot bon català, ha escampat per tot arreu la hermosa lleve que ha de dur-nos una rebrotada esplendida y xamosa. Va comensar l' *Orfeó* sent un coro com molts: cantaban citatre corals d' En Clavé y quatre pessas més d'altres autors. Pro En Millet, home de geni y de fibra, no ha parat fins possarlo á la altura dels orfeons que es coneixen. Avuy introduia una modificació, demá un altre; avuy afegia á la nota amorosa de son repertori, la nota patriotica, per ferhi cabrer á l'endemá la nota religiosa: de mica en mica anavan avansant excitats pel geni d'En Millet, qui sentia remou-res dins son cor tot son gran entusiasme per l'art y per la terra, y excitats també per altres orfeons, com la *Capella russa*, quins triomfs á Barcelona decidiren al *Orfeó* á endintzarse en el camp religiós.

La revolució qu'en aquest últim camp ha introduit el notable *Orfeó* d'En Millet ha sigut

radical y en alt grau profitosa. Una pila de musichs d'ópera y de cantors de quincalla tenen invadidas totas las Iglesias de la terra; en cada festa y festeta hem de sentir dintre la casa de Deu alegres motius de música teatral, trossos d'óperas y de Zarsuelas ab aires profans é irreverents, y hem d'escoltarnos també motets plens de excelent misticisme entonats per tiples y tenors que alternan la Iglesia ab el Teatre. Tot aixó es senzillament una profanació del Temple de Deu. Han de treurers de l' Iglesia totas aquestas filigranas profanas y totas aquets cantors que no escahuen bé en el casal de Deu. En l'Iglesia no han de sentirse més que la veu del Sacerdot y la veu de tot el poble, que ja s' arre-penteix de sas culpas, ja reconeix á son Deu, ja li entona cants de gloria. Fora del Ministre de Deu, totas las demás veus que parlan á la Iglesia han de sortir juntas, agermanadas, que Deu no vol prerrogativas ni classes, Deu vol germans.

D'aquí que'l cant propi de la Iglesia es el cant plá. Aquest va ser el primitiu cant de la Iglesia, y aquet es l' unich que li correspon. Aixís ho han dispossat els Papas y aixís està manat. Y es compren qu' haguí de ser el cant plá el propi de la Iglesia, puix per sa senzillesa cuadra perfectament ab l'esperit de la mateixa, enemich de vanitats y ostentacions.

L' *Orfeó*, comprenentho aixís, y comprenent també que la nota religiosa es la mes elevada y la mes difícil de dominar, ab tot y sa senzillesa, ha esperat dominar els altres cants avans d'endintzarshi; pro, una volta en ell, ha lograt demostrar plenament tota sa potencia y valor. Ya tindran els vilafranquins ocasió de convencersen en l' ofici que cantarán en la Parroquia de Sta. Maria y especialment en el magnífich *Credo* de la Missa del Papa Marcelo d' En Palestrina, que, aines de cantarse en la Iglesia, es cantarà també en el concert del Tivoli.

De las altres composicions que es cantarán, recomanarem especialment l' *Aucellada* de Jan-nequin, la *Verge Bressant* que cantan las Senyoretas, la *Mort del Escolá* y *El cant del Ocell*, ademes del entusiasta *Cant de la Senyera* d'En Millet. Aixó no vol dir que las altres no valguin: totas las cansonetas, fins las mes senzillas y conegudas, ofereixen cantadas per l' *Orfeó* quelcom d' encisador y agradable, que corren y entusiasma.

Si volguessim allargar la llista dels merits del *Orfeó* tindriam poch espay en tot el número pera enquibir-la, per lo que deixém de fer-la, esperant que el públich vilafranquí sabrá apreciar la notable institució d' En Millet en tot son valer y mèrit y li prodigará á mans plenas els

aplausos que es mereix. Cal demostrar al *Orfeo* que Vilafranca està agraïda a la visita que ens fa, y alentarlo mes y mes en sa caminada artistica, que d'ell pot esperar molt y bó la nostra patria catalana.

La festa d' avuy

No obstant els rumors que circularen dies enrera, avuy aquet matí en el tren de las 8 arribarà a nostra vila la importantíssima societat coral *l'Orfeo Català* que tant aplausos ha recullit en sas nombrosas escursions artísticas y que tan bon lloch ha colocat dintre del art a Catalunya.

Vilafranca entera rebrà dignament a l'*Orfeo*, regnant gran entusiasme per sa vinguda, y segons noticias, acudirán a rebre, a l'estació representacions de la majoria de las societats de la vila, que acompanyarán a tant distinguida institució a la casa de la vila, ahont com a salutació ens deixarán sentir l'hermós Cant de *La Senyera* y per sa part l'Ajuntament entregará al *Orfeo* com a recort de la excursió a nostra vila, un artístich pergami am una sentida dedicatòria.

A las 10 del matí es celebrará en la parroquial iglesia de Sta. Maria un solemne ofici, en el que hi assistirá l'*Orfeo Català* cantant la missa del papa Marcelo de Palestrina que tant magistralment interpreta l'*Orfeo* dirigit per son expert mestre Eu Lluís Millet.

Per concert que ls orfeonistas donaran a la tarda en el Teatre Tivoli s'han escullit las composicions musicals que conté el següent programa:

PRIMERA PART.

- «Lo cant de la Senyera» L. Millet
per las tres seccions.
- «La Filadora» D. Mas
cansó popular per las tres seccions.
- «La Pastoreta» A. Vives
cansó popular per la secció d' homes.
- «Lo cant dels aucells» L. Millet
cansó popular per las tres seccions y solo
per la Sra. Wehrle.
- «La mort del escolá» A. Nicolau
per las tres seccions.

SEGONA PART.

- «Pregaria a la Verge del Remey» L. Millet
per las seccions de senyoretas y noys.
- «Los Xiquets de Valls» J. A. Clavé
per la secció d' homes.
- «L' Emigrant» A. Vives
per la secció d' homes.
- «L' Aucellada» Jannequin.
per las tres seccions.

TERCERA PART.

- «La Verge bressant» Cesar Frank
per la secció de senyoretas.
- «Las flors de Maig» J. A. Clavé.
per la secció d' homes.
- «Cansó de noys» E. Grieg.
per la secció d' homes.
- «Credo» P. Palestrina
de la Missa Papa Marcelo per las tres seccions.

Com se veu el anterior programa no pot esser mes bonich y variat, ya que a mes de las diverses cansons populars, armonisades pel director del *Orfeo* Sr. Millet, y altres cansons degudas al immortal Clavé y als distingits compositors catalans En Nicolau y Vives, hi han algun número de lo mes escullit de la música religiosa.

No es estrany donchs, que la diada d'avuy, sigui considerada pels vilafranquins com un dia festa y gloria, am motiu d'esser la primera vegada que s' visitarà tant artística institució per deixar, nos sentir un bonich aplech dels armoniosos cants de nostra terra.

L' EMIGRANT

*Dolça Catalunya,
patria del meu cor,
quant de tu s'allunya
d'anyoransa's mor.*

Hermosa vall, bregol de ma infantesa,
blanch Pirineu,
màrgens y rius, ermita al cel sospesa
per sempre adon!
Arpes del bosch, pingans y cadeneras
cantáu, cantáu,
jo dich plorant a boscos y riberes
ja Deu siau!

*Dolça Catalunya,
& &*

¿Hont trobaré tos sanitosos climas,
 ton cel daurat?
 ¡més ay, més ay! ¿hont trobaré tos cimes
 bell Monserrat?
 En lloch veuré, ciutat de Barcelona,
 ta hermosa Seu,
 ni eixos turons, joyells de la corona
 que't posá Deu.

Dolça Catalunya,
 & &

Adéu, germans; adéu siau mon pare;
 ¡no'us veuré més!
 ¡oh! ¡si al fósar hont jau ma dolça mare
 jo'l lit tinguéis!
 ¡Oh! mariners, lo vent que men desterra
 que'm fa sofrir!
 estich malalt, mes ¡ay! tornaume á terra
 que hi vull morir.

Dolça Catalunya,
 & &

Mos-EN J. VERDAGUER.

LA FILADORA

Un pobre pagés
 tenia una filla;
 tenia quinz' anys
 y encare no fila.

*Ta-la-ra, la la ra,
 Prim fila, prim fila,
 Ta-la-ra, la la ra,
 Prim fila y se 'n vá.*

La nit de Nadal
 n' es nit d' alegria;
 pren filosa y fus,
 dona un tom per vila.
 N' encontra 'l galán;
 —Ahont aneu Maria?
 —A ca 'l teixidor
 que 'n tinch pessa urdida.
 —¿Quantas canas tens
 hermosa Maria?
 —Las canas que 'n tinch
 setze menos quinse
 —¿Que 'n farén del drap
 hermosa Maria?
 —En farém lleusols
 lleusols y camisas;
 del que sobrarà
 tovallollas fines
 y dels retallets
 pararém botiga.

F. ALÍO

L' ORFEÓ CATALÀ

Al demunt de nostres cants
 aixequem una senyera
 que'ls farà mes triomfants

¡Au companys, enarbolemla
 en senyal de germanat!
 ¡Au germans, al vent llensem-la
 en senyal de llibertat!
 ¡Que voleyi! Contemplem-la
 en sa dolça magestat!

¡O bandera benhaurada
 nostre cor t'és ben fidel!
 volarás com au galana
 per damunt de nostre anhel
 per mirarte sobirana
 alçarem als ulls al cel.

Y et durem arren enlayre,
 et durem, y tu'ns duràs!
 voleyant al grat del ayre,
 el camí assenyelaràs.

JOAN MARAGALL.

LA VERGE BRESSANT

Bó y bolcat de fresch.—bó y bolcat de blanc
 La verge bressava à Jesús infant—
 Ell com un niu d' aucellets rellava
 Com las mares fan—ella feya així
 Tot bressant bressant—ben baixet cantava,
 Més el bon Jesús nó volia dormir—

«Jesús», ella li diu tremolant
 «Dormiu anyellet—dormiu anyell blanc
 Dormiu que 's molt tart, la nit ja s' atansa
 Cal que reposen—descansen en mi
 Dormiu mon amor—adormius sens recansa
 Mes el Bon Jesús no vol pas dormir.

Y llavors Maria—ab l' esguart humit
 Baixá vers al fill el seu front dolorit
 Ay! que no dormiu vostre mare plora,
 Vostre mare plora—vos no os adormiu
 Y els plors li anavan lliscant. Llavors
 El Bon Jesuset vá quedá adormit.

Traducció d' en JOAN MARAGALL.

PREGARIA

À LA VERGE DEL REMEY

Deu vos salvi ¡O Maria immaculada,
 Verge santa del Remy.
 Girau vostres ulls Regina apiadada
 sobre la plana d' Urgell.

Vos, sou tota nostra vida y esperança
 d'aquest castell del Remy
 A vos prega y sospira ben confiada,
 tota la plana d' Urgell.

Per nos á vostre Fill pregueu
 ben amorosa,
 Verge santa del Remy;
 y vinga la gracia de Deu
 ben abundosa
 sobre la plana d' Urgell.

E. SUNYOL.

CRONICA

Tenint en compte l'entusiasme que ha despertat l'*Orfeo Català* en quantes poblacions ha visitat, y que sens dubte despertarà també avuy en nostra vila, recomanem a nostres conuehins que donadas las actuals circumstancies, sens deixar de admirar y aplaudir al *Orfeo* com se mereix, procurin no deixar-se portar d'un entusiasme excessiu que pugui donar lloch a certas manifestacions, tota vegada que are més que may es convenient donar una mostra de la prudencia característica d'aquesta població.

Nostre particular amic el distingit advocat d'aquesta vila. En Jaume Abella y Batlle ha obert son despaig en sa casa habitació Plassa de Sta. Maria n.º 3.

Dessitjem al novell advocat moltes prosperitats en l'exercisi de la carrera.

En el present número publicuem un gravat reproducció, d'una fotografia dels coristas del *Orfeo Català* que 'ns ha facilitat gratuïtament nostre confrare de Vich «La Plana de Vich».

Agrahim coralment aquesta deferencia de «La Plana de Vich» perquin motiu els enviém mil gràcias per l'atenció.

S'han aprobat ja els Estatuts y Reglament de la projectada fàbrica de gas «Gasómetro Vilafranqués», y sembla que aviat es comensaran els treballs de la mateixa, a quin fi s'han presentat a la Junta Gestora varias proposicions.

Es de llogiar la activitat y l'excelent criteri que ha demostrat la Comissió en els Estatuts, per lo que els tributém nostre més entusiasta aplausso.

Hem rebut una carta de nostre corresponsal de Sant Pere de Riudevitlles describintnos las solemnes y esplendidas funcions religioses que 'n honor del Sagrat Cor de Jesús y per iniciativa del Rvmt. Rector d'aquell poble Mn. Jaume Comell van tenir lloch en aquella localitat el diumenge passat.

No insertarem íntegrament la carta per falta d'espai tota vegada que dediquém aquest número al *Orfeo Català*, més consignarem per

donar una mostra del lluhiment d'aquestas festas que tant a la missa de comunió com al ofici y rosari de la tarde hi assistirem un gran número de devots, cantantse en totes aquestas funcions, diversas composicions religioses per un chor de joves y noyes de la mateixa localitat dirigit pel mestre director de coros En Pere Olivella conegut en tota la comarca tant per sas mèrits artístichs com per sas envejables qualitats personals, Predicà el Rvtn Mn. Miquel Piera d'aquesta vila que feu un elocuent sermó en nostra llengua.

A las 6 de tarde va organisarse la professó que resultá un dels més esplendits actes religiosos essent una de las principals causas l'haver sigut pendentista nostre compatrici y propietari d'aquell poble D. Joan Soler y Bosch, a qui acompanyaben com a cordonistas el Sr. D. Joseph Arnau y nostre també compatrici D. Félix Condis Secretari de la Corporació Municipal d'aquella localitat. Atesas las nombrossas simpatias que els indicats Syrs. comptan en aquells pobles es calculan foren més de 500 personas que'ls acompanyaren en la professó donant més lluhiment a aquellas festas.

En la sessió que nostre Ajuntament celebrá el pròxim passat dimars, s'acordá, entre altres cosas, la construcció d'un nou matadero, y enviar una memoria al Sr. Administradór de Hazienda de la provincia y altre al Exm. Sr. Ministre, demostrant la injusticia de que 's víctima Vilafranca, imposantli un cupo de consums que no li correspon, cupo que am molt bon acort no está disposat a pagar nostre Corporació Municipal, la cual dimatirá si se li exigeix.

Hem rebut un imprés del sermó que 'n la diada de Sant Jordi d'aquest any pronuncià en la Iglesia de San Pere de Galligans de Girona Mn. Joseph Pon y Batlle Pbre. Catedràtic de Filosofia del Seminar:

Agrahim l'envio y procuraréu ocuparvos en dintre poch.

El dissapte de la setmana passada, al pasar un carro per davant de l'edifici del Hospital, es desvocá el cavall, volcant el carro y llensant una noya que hi anaba, produhintse en la caiguda algunas contusions a la cara, si bé de poca gravetat.

SANEJAMENT DE EDIFICIS

Instalacions y estudi de xarxas sanitarias complertas. Diposit de «water-closets,» etc. Banys, rentamans, etc. Sifons y válvulas modelo specials pera patis y terrats, dels sistemas mes perfets, sensills y económichs. Diposits (am Patent d' Invenció) pera «water-closets, sens suradó y fent impossibles las perduas d' aygua.

Filtres per aygua. Ventiladors automàtics sense soroll. Laboratori quimich d' anàlisis.

Premi en la Academia de Higiene de Catalunya.

LLUIS DAUNIS

ENGINYER

INDUSTRIAL.

BARCELONA

Montesión 19. y Magdalenas 8.

Per haber mort el duenyo

ES VEN L' ANTICH Y ACREREDITAT ESTABLIMENT DE

BASTE DE LA RAMBLA DE S. FRANCESC N.º 22

DARÁN RAHÓ AL CARRER DE LA FONT N.º 41 (Former.)

FABRICA D' AGUARDIENTES

DE

FILLS DE M. BARGUÑO

A mes dels anisats de tota mena que aquesta casa fabrica, entre 'ls quals hi ha l' Anissat Bretón, es venen esquisits vins Ranci y Moscatell cual puresa es garantex.

Carrer de Snt. Pere n.º 9—Vilafranca del Panadés.

GRAN FONDA Y RESTAURANT D' ESPANYA

DE

PERE TORNER

Hi han abonos de 14 ptas. la senmana y 60 al mes en devant; y hospedatge complet de 2'50 ptas. diarias.

Servey à la carta y á cuberts de 1'50 ptas. en amunt.

Bonas habitacions, ben amobladas, espaciosas y ab bonas vistas.

DIPOSIT D' OSTRAS

Cada dijous y diumenje es reberàn ostras de Marennes. Durant la temporada de las n ateixas, es vendran á 1' 75 ptas. dotzena las grossas y á 1 pta. las petites.

OBERT DIA Y NIT

Es serveix á domicili tota mena de Banquets, ja per bodas, bateixos, etc. Cuyas espanyola, francesa, inglesa é italiana.

Plassa S. Juan 7 y 9-Vilafranca del Panadés

TOS catarros **TOS** refredats **TOS** aufech

Per antiga y persistent que sigui se cura radicalment prenent UNA SOLA CAPSA dels agradables

Confits pectorals de MIRET. Capsa 4 rals

Dipòsits: San Pau, 1, Farmacia del Dr. Guasch y en Vilafranca, Farmacia Guasch.
Al engrós, J. Miret, Hospitalet, Barcelona.

TOS ranquera **TOS** dengue **TOS** tisis.

CEPS AMERICANS

DEL

CENTRE VITÍCOLA DEL PANADES.

GRANS VIVERS Y PLANTACIONS, LOS MES IMPORTANTS DE CATALUNYA.

JAUME SABATÉ

PROPIETARI-VITICULTOR

Provehidor de Diputacions y Vivers Oficials, Sindicats y Cambras Agrícolas, Ajuntaments, Enginyers Agrónoms etc. etc.

VILAFRANCA DEL PANADÉS (BARCELONA)

EMPELTS, ARRELATS, ESTACAS.

PERA TOTA MENA DE TERRAS.

Grans vivers y plantacions á mitja hora d'aquesta vila, además dels situats en las provincias de Tarragona y Lleyda.

Demanis lo catàlech general de preus y las fullas de existencia é instruccions y condicions de venta.

Expedicions á tots los països filoxerats de Europa y America del Sud.

EL REY DELS XOCOLATAS

ES EL

XOCOLATA-BALLESTER

Classes riquíssimas y especials, elaboradas ab almibar y flor de cacau y sense pertum.

De venda á VILAFRANCA en las principals tendas de comestibles

À BARCELONA

Las classes superiors de 6 á 12 rals, en la confiteria de D. PERE LLIBRE, y en els principals Colmados y Ultramarins.

Entrada lliure á la fàbrica situada en los carrers del Teatro y Jardí á Vilanova y Geltrú.

8 26/30 21/30 | 4/7 8/10
27/31 1/3 | 4/7 8/10
27/31 1+20 27 | 4/7 8/10

LLEVOR

Semmanari · Catalanista · del · Empordà

ANY 1er. N.º 22 • SANT FELIU DE GUIXOLS 29 DE JUNY DE 1901 • ADMINISTRACIÓ: ESTRET DEL CENTRE, 14.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Catalunya, 2'25 ptes. trimestre — Fora de Catalunya, 4'50 ptes. id. — Un número solt, 0'20 ptes. — SE PAGA Á LA BESTRETA

Salutació á San Feliu de Guixols

LIBERTAT hi pactaren avans d'establirshi vostres antepassats els pescadors y comerciants que foren fundadors d'aquesta vila, joyell de Catalunya, bressol de sa marina y de son comerç. Llibertat hi tingueren fins als entorns del Monastir y del Castell feudal, y alashoras, quan aquesta servitut no era discutida en cap poble d'Europa, més llibertat volgueren y més llibertat assoliren pera poguer creixer ab la gegantina embranzida del poble que jamay s'ha avingut ab las tristors y esmortuhiments dels que viuen apartats de las corrents civilisadoras y embrutits se corsecan á l'ombra dels murs qu'els empresonan.

Avuy, un estol de cantayres, aymadors de la llibertat de la Patria Catalana, venim á saludarvos, á vosaltres ardits guixolencs, y ahora que vos endresseu una germanívola abraçada, procurarem que ab l'encís de nostras cançons populars se deixondeixin els cors marcits per la ponentada y tornin á bategar ben fort per la Patria, com hi bategaren els de vostres famosos ascendents fahedors de las passadas glorias. Avuy en aquet recó del mar llatí, de recorts tan grats per Catalunya, d'aquesta rada ahont un jorn s'hi aplegaren las naus pissanas, provensals y guixolencas que portá en Ramon Berenguer III en sa expedició á Mallorca y ahont altre jorn en Jaume I hi trobá valiosíssim y encoratjador apoyo per la conquesta definitiva d'aquesta illa incomparable, á la vora d'aquestas jolihuas costas que inspiraren á vostres poetas immortals en Jofre de Foixá y en Torroella, hi cercarem una fresquívolá alenada llevantina que amorosida s'endugui arreu, terra endins, l'eco de nostras cançons, y tot remerciant l'ofrena de LLEVOR tots aplegats ab l'escalf de nostres jovenívols entusiasmes, *llevor* hi sembrarem de llibertat catalana. Per aixó anem pel mon, cantant prou clar

*Al demunt de nostres cants
Aixequem una senyera
Qu'els farà mes triomfants*

Aquesta será suara y sempre nostre afalagadora tasca: llençar á l'ayre un devassall de cançons y planys de Catalu-

nya, gemechs de l'ànima del poble que viu esclau, guspiras del foc que abrusa sas entranyas, y tot fent art anirem fent patria honrada, laboriosa, respectable; patria catalana, patria nostra.

Donchs bé, braus guixolencs, joyosos n'estarem si cada jorn arrela més potent en vostres cors l'amor á n'aquesta Patria. ¡Acobleushi tots sóta nostra barrada senyera!

*¡Au companys, enarbolemla
en senyal de germanadat!
¡Au companys, al vent llensem la
en senyal de llibertat!*

Una volta son de vosaltres coneguts nostres fins, salut ciutadans de Sant Feliu; esperem ab dalit vostre fallo y creyem poguer ovirar desde aquesta vila, un raig lluminós de l'aubada del jorn proper en que será finida l'esclavitut de nostra única patria. ¡Avant y visca Catalunya!

L'ORFEÓ CATALA.

Barcelona, Juny de 1901.

¡BENVINGUTS!

AB afectes del cor Sant Feliu de Guixols saluda al *Orfeó Catalá*, al trepitjar per primera volta 'l sol d'aquest recó fornit de llum de la costa catalana.

Deu fassi que la curta estada de vosaltres, distingits hostes en aquest terror que ab orgnll os ha acullit, s'os fassi ben agradable pera que alguna volta, lluny d'aquí, entre 'ls efluvis de la vostre gloria sentiú un íntim record de qui tant os admira y de qui un jorn va sentirse orgullós de tenirvos sóta 'l cel de sa llar benehida.

Aneu vosaltres á mantenir en son lloch d'honor lo nom venerat de Catalunya, que sempre, de triomf en triomf, mentalment os seguirem els fills d'aquest recó de costa llevantina, participant de vostres glorias com el que participa de la gloria d'un germá, anant ab vosaltres fins á remots confins y aguantant nostre cor pera que no esclati d'goig al veure tan grans y tan gloriosos.

Sant Feliu de Guixols saluda al *Orfeó Catalá* com á personificació de las glorias de la Patria.

¡Visca Catalunya!

L' ORFEÓ — CATALÀ

COM per encantament se fundà aquest Orfeó que avuy per gloria nostra tenim entre nosaltres; va naixe del contacte de dós temperaments altament artístichs. Aquets dós temperaments, ajuntats per la preciosa casualitat pera que d'ells ne brollés la creació de l' *Orfeó Català*, eran en Lluís Millet y l' Amadeo Vives.

Segons els datos qu' ens dóna lo distingit escriptor E. Sunyol en son article que ab lo títol *El Orfeó Català* publicà l' any passat en lo número 24 de la notable illustració *Hispania*, lo día 17 de Octubre de 1891 va aprobarse oficialment lo reglament de la nova associació consagrada á la "creació y conservació d'un Orfeó ben instruit en l' art musical pera cantar tota classe de composicions chorals", essent els primers mestres en Millet y en Vives, als que van juntarse en Jascinto Tort y en Joseph M.ª Comella.

Pel Janer de 1892, contavan ja 28 choristas y 37 socis protectors.

Lo 5 de Abril del mateix any, apareixia l' *Orfeó Català* per primera volta al públich en la Sala Bernareggi de Barcelona, cantant l' *Ave Verum* de Mozart y *La boda de aucells* d' en García Robles.

Lo 21 del següent Juliol, apareixia de nou en lo Palau de Ciencias ab un conjunt de 30 choristas, cantant entr' altres cançons populars de Catalunya, *Els Segadors*, que tan renom ha adquirít desde llavors. En Octubre, prenía part l' *Orfeó* en els célebres concerts de la *Societat Catalana* dirigits per en Nicolau, cantant *Agape Sacro* de *Parcifal* y la *Marxa fúnebre* de Berlioz, animantlos en totas parts en son principi de carrera artística; els aplausos unànims del públich.

Va passar molt temps lluytant y vencent els obstacles que se l' hi ofería en sa vida privada fins que á principis de 1896, altre volta se presentava en públich en l' Ateneo Barcelonés, hont fou objecte d' una delirant ovació.

Desd' aquella fetxa, comensá á iniciarse una gran activitat en la vida artística del *Orfeó Català*, comensant també á savorejar els fruyts de sos esforços y perseverancia. Sovintejaren els concerts estrenant llavors ab aplauso extraordinari, lo cant de la *Patria nova* de 'n Griech, y comensá la tongada de las excursions, conreant ab sas filigranas artístichs, l' amor á Catalunya, fentla gran, ben digne de fills de tan valer. Masnou, Sitjes, Ripoll y Badalona sentiren prompte els cants portentosos del *Orfeó Català*.

Ab motiu de l' anada á Barcelona de la *Capella nacional rusa*, va sugerir l' idea de la fundació de la secció de noys y, mes tart, la de senyoretas, essent l' ánima de aquestas, la distingida Sra. D.ª Emerancia Vehrle, digne aussiliar dels senyors Millet, Comella y Salvat.

Al cap de poch temps, els cants de l' *Orfeó* retronnyan per las serraladas del Montserrat, ahont havía acudit ab motiu de benehirse en aquell monastir la seva *Senyera*, preciositat artística, deguda á la má del expert debuixant Gallissá. Ab sa *Senyera* que l' encoratjava com á símbol de la gloriosa idea de la complerta redempció de sa patria á qui vol sempre gran y

artística, prosseguí sa vida de triomf en triomf, fent retronnyir per tots els indrets de Catalunya las notas valentas de sas divinas cantadas.

Al entrar al any 1897, l' *Orfeó* contava ab 400 socis protectors y 100 choristas, trasladantse llavors, per la insuficiencia de son primitiu local, al palau de la casa Moxó de la Plassa de Sant Just, hont se troba avuy savorejant tranquila y patriarcalment, els fruyts cullits després de tantas suors.

Las fetxas més memorables pera l' *Orfeó Català* desde llavors, son sens dupte la del gran concert sacro donat en lo teatre Lírich de Barcelona el 4 de Abril de 1897, que lográ alborotar d' entussiasme al nombrós públich que l' escoltava, y la del concurs Internacional de Orfeons que s' celebrá á Nissa en lo que prengueren part, retornantne ostentant en sa *Senyera* lo primer premi del certamen, per lo que 'l poble de Barcelona va dispensarli un' arribada del tot entusiasta essent considerat desde llavors en tot Catalunya, com una gloria nacional.

Lo senyor Sunyol, en lo mateix mentat article, diu que densá del últim triomf de Nissa, no ha passat per Barcelona cap celebritat artística que no desitjés coneixer al renomnat *Orfeó Català* resultant per tot artista extranger que vagi á Barcelona, tres visitas indispensables: la de la Catedral, la del temple de la Sagrada Familia y la del *Orfeó Català*.

Dit senyor Sunyol que ha tingut ocasió de acompanyar en aquestas visitas el notable músich alemany Ricardo Strauss, al eminent mestre francés Vicents d' Indy, y á l' actriu incomparable Mme. Rejane, diu que va notar en tots la mateixa sorpresa; cap d' ells esperava trobarse devant d' una manifestació tan acabada del art choral; tots quedavan assombrats del repertori inmens de música seria y tan diferent de la que acostuman á conrear els millors Orfeons d' Europa. Strauss, suplicava á n' en Millet que l' honrés acceptant alguna de sas obras pera incluírlas al repertori del *Orfeó* y l' invitava á anar ab son chor á Berlín y á Munich, hont creya segur obtindrían un gran triomf. D' Indy, declarava qu' en quant á calitat artística, l' *Orfeó Català* res tenia qu' envejar ni que apendre de l' *Schola cantorum de Saint Gervais* y que li assegurava un gran éxit lo día qu' anés á París. Mme. Réjane s' aixecava emocionada després d'ohir lo *Cant dels aucells* y, sense dir paraula, s' acostava á la senyora Wehrle y ab ella compartía las hermosas flors que portava á la má; després, al final del *Credo* de la *Missa del Papa Marcelo*, plorava silenciosa, y, segons digué á la nit á un amich, tot lo día se va sentir dominada per aquella impresió emocionant.

'L que aixó transcriu, pot anyadir que l' eminent pianista francés Raoul Pugno que visitá l' *Orfeó Català* en sa última estada á Barcelona, al final de cada pessa que li sentí cantar, s' aixecava mogut per un deliri d' entussiasme, cridant y abessant al mestre Millet.

Entre 'ls triomfants concerts celebrats per l' *Orfeó Català* posteriorment, no podem deixar de mentar els grandiosos del teatre Lírich en los quins s' estrená *La pregaria de la Verje* de Millet y *La mort del escolá* de Nicolau obtenint abduas nutrits aplausos.

Ab rahó diu lo senyor Sunyol, que els cants populars de la patria, la música polifónica, sagrada y profana dels segles XV y XVI, y las obras dels mestres moderns de tots els pobles, troban sempre en l' *Orfeó Català* l' execució justa y esmerada ab que poden somiar els esperits més descontentadíssos. Lo mateix quan se tracta d' exhalar accents de mística ó d' humana tendresa, com en la *La Verge bressant* de Cesar Franck ó en l' *Emigrant* de Vives, que quan se tracta de cantar els brillants esplendors de la Fé ó de la Natura, com en lo *Credo* de Palestrina ó en els *Xiquets de Valls* de Clavé; lo mateix si se tracta d' estructures musicals sencillas en que tot es sentiment, com en la *Pregaria* de Millet ó en lo *Si á Deu plau* de

Mendelssohn, que si 's tracta de complicacions complicadas y d'expressió difícilíssima, com en lo responsori *Ó vos omnes* de Victoria ó en l' *Aucellada* de Jannequin.

Segueix dihent lo mateix senyor Sunyol: "Y no es estrany que hagi arribat l' *Orfeo Catalá* á tan bells resultats: Perque hi há en tots sos elements una compenetració tan íntima de sentiments, una abnegació y un desinterés tan absoluts y una devoció tan viva y forta, que solsament poden esplicarse per la elevació de las ánimas que 'n Millet ha lograt, fent cantar unicament á sos orfeonistas, música superba y escullida, y sols poden compendres al presenciar els ensaigs, aquells ensaigs en els que 'n Millet canta y crida y gesticula y renya, acalorat, sens contemplacions, y acaricia y riu y salta y brinca d'alegría, segons l'execució de sos cantors sempre entusiastas, sempre devots y atents á las més petites indicacions de son Millet estimat, insubstituible."

Tot aixó si qu' es ben cert. Nosaltres qu' hem assistit á un ensaig del *Orfeo*, veyem quan vritat es lo acabat de trascriur. En Millet y els orfeonistas, ensajant, ni viuen en quest mon; la forsa mágica de la batuta del mestre els fa volar lluny de la terra y els ajunta en altres regions hont se concentran tots sos esperits en un só afany, en l'afany de música. Y aixís es com crean las grans obras ab sos més insignificants detalls que, á voltas, prenen un relleu extraordinari que ni sos mateixos autors no s' han imaginat.

Al entrar 'l que aixó escriu al saló hont estava l' *Orfeo* ensajant, va esprimentar una fonda sensació que va sosmourer-li lo cós y l' ánima. Estava en estudi *La Batalla de Marignach* de Jannequin, eminent autor del segle XVI, obra que, sens dubte, cridarà extraordinariament l'atenció per la seva intensitat descriptiva y sa inspiració gran, quan s' estreni en lo Concert que l' *Orfeo Catalá* donará prompte als seus protectors.

Tal va ser la impressió causada per aquest obra y la manera ab que fou executada que, transportat per l'empenta d'aquellas estrofas valentas y fréstegas, per sugestió intensíssima, vaig estar apunt de cridar ¡Visca Fransa! y d' esclatar en crits entusiástichs per la victoria del exércit francès.

Cóna avuy l' *Orfeo Catalá* ab unas 65 senyoretas, 80 homes y quarantacinch noys que, tots junts, forman una sóla familia que aspira á un só ideal: enaltir á sa patria estimada per medi de las més delicadas tendresas del art musical.

Y pera finalisar aquest trevall, creyem que encaixa perfectament lo que diu lo senyor Sunyol per acabar son article de la *Hispania*:

"Aquest cos complicat del *Orfeo Catalá*, no té més qu' un ánima: la d' en Millet. Veusaquí tot lo secret de la seva sort y de son valer. Perque en Millet ha resultat un ánima molt gran pera l' art, y molt sencilla, un ánima de noy pera 'l tracte social. Y aquesta fortuna del *Orfeo Catalá*, durará lo que 'n Millet durí com durá la dels Coros d' Euterpe lo que durá en Clavé. Aquestas grans obras del art se resuman, sens remey, en un home, en l' artista. Afortunadament en Lluís Millet es jove y fort y será eternament un *bon enfant*. Que Deu 'ls hi conservi molts anys als benemérits cantors del *Orfeo Catalá* pera gloria seva, de Catalunya entera y del art músich."

P. C.

Guixols 20 Juny 1901.

CANSÓ AMOROSA ⁽¹⁾

A quin moli vas
á moldre farina?
Alla 't trobaré,
donzella aixerida.
Lo blat de mos pares
alegra la vista:
si 'l vostre no es bó...
barreja, qu' és dial

♦

♦

♦

Si á casa no 'ns surt
fornada bonica,
la culpa 'n tindrà
qui menos la tinga.
Content jo estaré
pensant no m' oblidaa,
puig menjas lo pa
de nostra farina.

J. RIERA y BERTRAN

(1) Que forma part del primer concert.

D.ª Emerancia Vehrle
Professora de la secció de senyoretas del «Orfeo»

JOAN MARAGALL

LO CANT DE LA SENYERA

Himne del ORFEÓ CATALA

A L demunt de nostres cants
aixequem una senyera
que 'ls farà més triomfants.

Au companys enarbolemla
en senyal de germandat!
¡Au germans, al vent llenemla
en senyal de llibertat!
¡Que voléyi! Contemplemla
en sa dolça magestat.

¡Oh bandera catalana
nostre cor t' es ben fidel:
volarás com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirarte sobirana
alsarem los ulls al cel.

Y et drem arreu enlayre,
et drem, y tu 'ns durás:
voleyant al grat del ayre,
el camí assenyelarás,
Dóna veu al teu cantayre,
llum als ulls y FORSA AL BRAS.

¡Deu vos guard! ⁽¹⁾

¡Abaix las barretinas!—Dobleu l' altiua testa,
obriu los vostres brassos—crideu un Déu vos guard.
La vila llevantina—avuy está de festa
per rebrer com á hostes—als braus obrers del Art.

¡Ja son entre nosaltres!—¡Mireu quina gentada!
La barretina ayrosa—¡com mostra 'l color viu!
¡Salut orfeonistas!—Rebéu forta abrassada
que os don' com á penyora—la gent de Sant Feliu.

Si 'l cor joyós ne salta—la boca muda calla
y ensemps que 'ls ulls os miran—la pensa va volant.
¡Bon jorn valentas donas!—¡Salut gentil quitxalla!
mostreu lo poder mágich—de 'l vostre armoniós cant.

Los homes son emblema—de nostre Catalunya
que forta y coratjosa—traballa ab greu dalit.
¡No desmayeu encare!—¡Sa fetxa no es pas llunya!
¡Lo crit de "Vía fora"—encare no s' ha ohit.

Las donas son l' imatge—d' amor y d' esperança
son ellas qui os alentan—y qui os donan conhort
son ellas qui os ensenyan—un poble com avansa
son ellas qui vos mostran—lo qu' es un poble fort.

Los nins que veyeu are—qu' entornan la Senyera
son símbol que la Patria—no vol, no pot morir.
¡Avant, endevant sempre—puig Catalunya espera
que 'ls Segadors heu d' esser—del séu esdevenir.

¡Abaix las barretinas!—que la Senyera passa
y en ella han vist pintadas—mil pobles estrangers
la joventut, la forsa—l' alé de nostre rassa...
¡Han vist qu' encar fills eram—dels braus almogavers!

¡Abaix las barretinas!—¡Flecteu genolls en terra!
Estem en *Maig* encare—y 'l blat no está en sahó,
pro 'l jorn que 'l crit de "Al arma"—retrunyi per la serra,
veureu ab quina joia—entóna 'l cant de guerra
lo Catalá Orfeo.

JOSEPH CALZADA CARBÓ.

(1) Inspirada en una poesia d' en Frederich Soler.

MÉS DEL ORFEÓ CATALÀ

MOLT temps feya que 's parlava entre nosaltres de la vinguda de l' *Orfeó Català* á nostra hermosa vila; per fi, després de vèncer moltes dificultats, tindrem la satisfacció de acullir ab entussiasme á aqueix estol de cantayres qu' ab sas passadas desperta 'ls cors adormits ó olvidats del ver amor á la Patria.

L' *Orfeó Català* no es sòls una gloria de nostra terra, donchs las eminencias musicals que l'han sentit, l'han incitat á que passi las fronteras pronosticantli un éxit inmens. "Aneu á París—va dirios en Vicent d'Indi—y tot lo mon musical vos rendirà admiració". "Veniu á Alemanya—los va dir l'Strauss—y en mitj dels orfeons més notables de l'Europa, sereu los primers."

En qualsevol altre pays, una institució com aquesta hauria merescut tota mena de protecció oficial.

Pero per desgracia, en aquest Estat espanyol que 'ns... governa, no s' enten com en altres la protecció á las obras de civilisació y cultura, y 'ls investigadors de contribucions y 'ls agents executius van esser lo premi donat á la laboriositat d' aquesta associació benemèrita que 's va veurer embargar las joyas més prehuadas, sa venerada Senyera, la medalla d' or guanyada en lo concurs internacional de Nissa y molts valiosos regalos entre ells lo del Ajuntament de Barcelona.... per lo delict de no pagar *contribució industrial!!!* quan may l' *Orfeó* ha cobrat quantitat de cap classe per son trevall, ja que l' ha guiat sempre sa idolatria per Catalunya.

Darrerament, quan la passada Exposició Universal de París, fets tots los preparatius per' anar á batres en artística lluyta ab los millors orfeons de tot lo mon, va tenir de desistir de tal propòsit per dificultats de *caràcter oficial*, motivadas per la por de que á París se cridés *Visca Catalunya!*

Aixó es sencillament vergonyós. Mes no hi fa rés, l' *Orfeó Català* fa sa via y compleix sa tasca.

Desde son comens, l' *Orfeó* no ha trepitjat més que 'l camí del triomf y de la gloria; y com nó, si deixant apart l'execució que tenim per secundaria á pesar d' aproximarse á la perfecció tot lo possible, no es d' estranyar l' efecte causat desde 'l primer moment que catalanas orelles senten catalanas cançons, frescas, dolsas, xamosas y honradas, baixadas dels confins més apartats de nostra terra, dels pichs mes alts de nostras serralladas, ahont s' havían refugiat fugint avergonyidas de las ciutats y vilas y fins dels llogarets, empenyudas per las desvergonyidas, aflamencadas y bordalleras cançons que de ponent venían, moltes de ellas mutilació fastigosa de la delicada música andalusa, després de posarhi la grapa, un poble que sembla no tenir més que 'l dó dels desacerts y la barroeria.

No es, donchs, estrany, que ab tals mostrars d'alegría y entussiasme sia escoltada la veu de la mare per tots sos fills després d' una aussencia molt llarga; veu dolsa y amorosa que amanyaga; seria y severa que repta; dolorida y planyívola que prega á sos fills la reparació d' ultratjes; que ab ignocentas rondallas poetisa 'ls tendres días de nostra infantesa; que ab la austeritat de la fé 'ns ensenya 'l camí de la virtut; que ab la tradició 'ns recorda las grandesas passadas, y 'ns alena pera retornar á la casa payral son esplendor llunyá. ¿Pot haverhi un só d' aquets fills que no escolti eixa veu venerable?

Lo sentiment patri adormit, may mort, l' hem vist despertar-se arreu en ciutats y vilas, al plá y á montanya, en gent de totas menas y condicions, creencias y partits, deixondintlos més quatre notas d' una cansó popular, que tots los discursos y programas de propaganda política.

Masnou, Sabadell, Tarrassa, Camprodón, Mataró, Igualada, Palma de Mallorca, Ripoll, Gerona, Reus, Vilafranca, Vilanova y tants y tants altres pobles grans y petits, visitats per l' *Orfeó*, son testimoni del nostre acert. Veus aquí la part patriótica.

Una de las predileccions de aquest *Orfeó* ha sigut la música religiosa, dita polifónica, del segle XVI, verdader segle d'

LLUIS MILLET, Director del «Orfeó Català»

or d' aqueixa música, quinas partituras, per molt temps olvidadas y entafuradas en los arxius, son avuy desenterradas y asaboridas ab fruició en tots los grans centres musicals de per tot arreu, y molt especialment per la notable "Schola Cantorum" de París, associació dedicada exclussivament á la propagació de dita música á quin efecte conta ab nombrosa massa choral, y publica un butlletí de propaganda y ressenyament de actes y audicions de tan difícils com sublimes y grandiosas obras: diferents vegadas dit butlletí ha parlat ab elogi del *Orfeó Català*. Lo mestre Pedrell es qui á Espanya trevallava en aquesta tasca, descobrint verdaders tresors en los arxius del Escorial y altres. La instauració d' aquesta música en las iglesias, apart del seu valor artístich, té la ventatja, d' anar arreconant la avuy enseñorida dels temples, instrumental fins ridícula y dolenta casi sempre y altament impropia dels sagrats llocs.

Las inspiradas composicions del immortal Clavé cantadas per l' *Orfeó*, obtenen una execució tan acabada com no 's pot demanar més.

Sempre recordarém l' efecte causat en lo Concurs internacional de Nissa, l' interpretació de las composicions *La Brema* y *Los Pescadors*; donchs va ser tal l' entussiasme y verdader deliri que causaren al auditori, que la presidencia no podia fer callar los aplausos del públich qu' als crits de *bis, bis*, demanava la repetició de ditas pessas olvidantse que la repetició está prohibida en tot concurs. Dit entussiasme no 'l va provocar cap altre *Orfeó* estranger.

Innombrables y triadas son las composicions del repertori de l' *Orfeó*, donchs son trevall d' estudi es constant y digne de la causa que persegueix, gracias en primer lloch al talent y energia del jove director en Lluís Millet, verdadera ánima del *Orfeó Català*.

Esperem que la curta estada de tan dignes y valents soldats del Art en aquesta hermosa vila, els será agradable ja que no duptem que aquí hi trodarán un' acullida carinyosa y germanívola de la que s' emportarán grats records.

L' EMIGRANT

DOLSA Catalunya,
patria del meu cor,
quan de tu s' allunya
d' anyoransa 's mor.

Hermosa vall, bressol de ma infantesa,
blanch Pirineu,
màrgens y rius, hermita al cel sospesa
per sempre adeu!
Arpes del bosch, pinsans y cadeneras
cantáu, cantáu,
jo dich plorant á boscos y riberes
ja Deu siau!

Dolsa Catalunya,
& &

¡Hont trobaré tos sanitosos climas,
ton cel daurat?
¡més ay, més ay! ¡hont trobaré tas cimes
bell Monserrat?
En lloch veuré, ciutat de Barcelona,
ta hermosa Seu,
ni eixos torons, joyells de la corona
que 't posa Deu.

Dolça Catalunya,
& &

Adéu, germans; adéu siau mon pare;
¡no 'us veuré més!
¡oh! ¡sí al fons hont jau ma dolsa mare
jo 'l lit tingués!
¡oh! mariners, lo vent que men desterra
que 'm fa sufrir!
estich malalt, mes ¡ay! tornaume á terra
que hi vull morir.

Dolça Catalunyn,
& &

Jasinto VERDAGUER.

(1) Sentida composició de Vives, que s' interpretarà en lo
segon Concert.

J. Millet y Pagés, President de la Societat «Orfeo Catalá»

Quan tractantse de la patria
sentim sos inspirats cants;
son ressó en lo cor nos crida
¡siguém sempre cataláns!

FRANCESH SUNYER y PATXOT.

Barcelona 23 Juny 1901.

Art y Patria: tal es la divisa del
entusiasta *Orfeo Catalá* que al
popularisar las cansons de la terra
y entonant las vibrants notas de
La Senyera y *Los Segadors*, tant
ha contribuït á despertar l'es-
perit regional entre nostres con-
ciudadáns. Sían benvinguts los
qu' en estrangers certámens sapi-
gueren conquerir inmarcesibles
llorers pera nostra Catalunya.

JOSEPH LLOVERAS y ROIG.

Brindis del Rhin

DEVANT de nostre ardor, que és viu
d' allí ahont reb coratge 'l vi,
bullint la sanch en nostre cor,
ningú podrà fentsen fugir.

Brindem, brindem,
que encar que sols siga pel vi
jamay la patria pot morir.

¡Que mal que sona per tothom
aixó de Rhin esquert y dret!
No arribi l' aygua á fer anar
may los molins del estranger.

Brindem, etz.

Ni de la sanch que surt dels ceps,
ni de las fillas del pays
és digne aquell que ab gust no tren
l' espasa contra l' enemich.

Brindem, etz.

(1) Inspiradíssima y enérgica cantada de
Mendelsshon que figura en lo primer concert.

Part de la massa choral del «Orfeo Catalá» composta d' homes, senyoretas y noys.

La mort del escolà (1)

A Montserrat tot plora,
tot plora d' ahí ensà,
que allí á l' Escolania
s' és mort un escolà.
L' Escolania, oh Verge,
n' és vostre colomà.
Aquell que ahí us cantava,
qui avuy no 'l plorará?
Dins d' una blanca caixa,
mirau que hermós està!
N' apar un liri d' aigua
que acaban de trencá.
Té 'l violí á l' esquerra
que solia tocá,
lo violí á l' esquerra,
l' arquet á l' altre mà.
Sos companys de celda
lo duen á enterrá.
Lo rossinyol refila,
refila més enllá:
quan véu l' Escolania
calla per escoltá.

• Lo cant de las absoltas
lo venen d' assajar:
lo primer vers que cantan
del cel sembla vessar;
• al segon vers que cantan
se posan á plorar.
• ¡Oh Verge de clemencia
volgueu'o perdonar!
• ¡Oh dolça Verge pia,
al cel deixeu lo entrar.
• á aquell que assí en la terra
vos va adorar.
• Los monjos també ploran,
sols canta un hermitá,
sentint cantar los àngels
y ab ells lo nou germá,
• aucell qu' obre les ales
y cap al cel se 'n va.
• Mentre ell canta pels aires
son violí tocá
• y dins lo cel entrá.

Jascinto VERDAGUER.

(1) Preciosa cansó del mestre Nicolau, que forma part del primer Concert.

INTIMA

Jo anava rambla amunt tan depressa com podia; estava frissós por arribar al teatre de *Novetats* hont, una vegada més, podria dintre breus moments, deleitarme sentint á l' *Orfeó Catalá*.

¡Com caminava!... depressa... jo crech que corria. Quan ja casi era á l' entrada del teatre 'm sento una má forsuda que 'm retenia y una veu carinyosa dihentme:—¡Hi are senyoret! ¿Que no 'm vol dir rés... que no 'l coneix á ne 'l Jaume?

—¿Y d' ahont sortiu home, d' ahont sortiu?

—De casa séva. Y que li porto, de part de sos *papás* un bé de Déu de préssechs...

—¡Oh mil gracias... vos agraheixo tal amohino, y com penso que hi disfrutaréu com may de la vostra vida, vos convido á venir ab mi á un gran concert... apa, aném, femne vía.

—¿Prò no ho veu com vaig?...

—¿Per la barretina ho diheu?... tots els que hi cantan ne portan; deixeuvos de qüentos y camineu depressa.

Lo treate... ¡com estava... crech que mitj Barcelona hi era... 'L públich frissava desitjant tributar á la més gran institució choral catalana un' altre ovació y jo satisfet perquè degut á la bona amistad d' un company vaig poguer fer seure al Jaume á mon costat. ¡Que bé m' hi sentia jo!... Lo pobre Jaume se trobava acorralat, no deya rés, ni 's movia.

Al entrar l' *Orfeó*, una tempestat d' aplausos se desencadená 'ls que no finaren fins que 'l mestre Millet ab sa poderosa *batuta* doná la senyal de comensar.

Obría 'l concert lo valent cant de *La Senyera*, seguía després algun número popular... Jo no sé si disfrutava més sentint aquelles tendres cansons tan ricament engalanadas ó contemplant al Jaume 'l qui un tremolor nerviós li feya aclucar els ulls y mouresselhi las orelles.

L' efecte que causá la delicada cansó *La Pastoreta* fou indescriptible. En Jaume també aplaudia tot dihent: ¡Redeu si la de casa ho sentís!... que bé están vostés senyoret... y de sos petits ulls guspirejaren unas grossas llágrimas qu' es convertiren en un plor fresch... tendre... hermosíssim.

F. PUIG VILAR.

20 Juny 1901.

LLEVOR D' HÉROES

L' *Orfeó Catalá*, es una gran familia artística que moguda per son ideal de amor envers sa preuhada patria, va escampant arreu cants que arriban á l' ànima ab sas flayres de violas y romaní.

Las senyoretas d' aquest imponderable *Orfeó*, ab sas veus com d' àngels baixats del cel, entonant cantadas mascles y valentas, encoratjan als poruchs fentlos esclatar en sos cors sentiments de patria fins llavors adormits.

Els noyets, verdaders esclats d' home, com lo fill de l' aureneta que desde son niu empren volada seguintne á las grans per pobles y valls, van ells ab sos cants planívols y valents escampant llevor de nova y esplendent vida.

Els homes, també fan bona feyna entonant valents cants de Patria y sosmouhen els cors temps ha adormits, y tots, ab 'l incansable Millet devant de tots, proclaman ab crit estrident, que ressona en remots confins, lo seu gran amor á sa idolatrada Catalunya.

Admiremlos tots y imitemlos en sa feyna santa, que fills com aquets son els redemptors dels pobles.

JAUME TELL.

Guíxols, 20, 6, 1901.

Joseph M. Comella, Subdirector del «Orfeó Catalá»

RAIG DE LLUM

En mitj de tenebrors y errant sens esma
vivía jo en 'quest mon,
sens un llum que aclarís de la meua ànima
la terrible foscor.

En tot veyá imperarne la materia,
en lloch, res de ideal;
si mirava á la mar, sols hi veyá aygua,
y núvols al cel blau...

Recordo que m' estava dins lo temple
com mal creyent, poruch,
quan va aclarim' de cop lo fons de l' ànima
un raig potent de llum.

Cantava l' *Orfeó* divina Salve
ab uns acors de cel,
y jo que, tan escéptich, en res creya,
llavors vaig creure en Déu.

P. COLOMER y FORS.

S. F. Guíxols 23 - 6 1901.

La Verge bressant ⁽¹⁾

Bó y bolcat defresch—bó y bolcat de blanc
La verge bressava á Jesús infant—
Ell com un niu d' aucellets rellava
Com las mares fan—ella feya així
Tot bressant bressant—ben baixet cantava,
Més el bon Jesús nó volia dormí.—

«Jesús», ella li diu tremolant
«Dormiu anyellet—dormiu anyell blanc
Dormiu que 's molt tart, la nit ja s' atansa
Cal que reposeu—descanseu en mi
Dormiu mon amor—adormiu sens recansa
Més el Bon Jesús no vol pas dormí.

Y llavors Maria—ab l' esguart humit
Baixá vers el fill el seu front adolorit
Ay! que no dormiu vostre mare plora,
Vostre mare plora—vos no os adormiu
Y els plors li anavan lliscan. Llavors
El Bon Jesuset vá quedá adormit.

Traducció d' en JOAN MARAGALL

(1) Delicada cançó per senyoretas que figura en lo Concert segon.

PREGARIA ⁽¹⁾

À LA VERGE DEL REMEY

DEU vos salvi ¡Oh María inmaculada;
Verge santa del Remei,
Girau vostres ulls Regina apiadada
Sobre la plana d' Urgell.

Vos, sou tota la nostra vida y esperansa
d' aquest castell del Remei
A vos prega y sospira ben confiada,
tota la plana d' Urgell.

Per nos á vostre Fill préguen
ben amorosa,
Verge santa del Remei;
y vinga la gracia de Deu
ben abundosa
sobre la plana d' Urgell.

E. SUNYOL.

(1) Sentidíssima composició de Lluís Millet, que figura en lo Concert primer.

A Madrid fan patria, nosaltres també 'n fem: Lo Rey va per primera volta als toros, á presidir lo espectacle barbre que caracteriza á la Nació espanyola.

Nosaltres cantant cançons de la terra y conreant l' art, apartem del llot lo nom de Catalunya.

Ells fan patria, nosaltres també 'n fem.

Veyam qui 'n farà més.

Guixols 23 Juny 1901.

C y F.

Al Orfeó Catalá

Salut nobles missatgers
de la terra catalana
que ab vostres hermosos cants
ens ensenyeu á estimarla.

La vila de Sant Feliu
se sent jòyosa y ufana
d' hostatjar al Orfeó
y á sa Senyera preuhada.

La Fé, la Patria y l' Amor
no havían trobat fins are
qui tan bé ne interpretés
llurs notas tan inspiradas.

Comenseune donchs aviat
la vostra gloriosa tasca.
Salut ilustres cantors
de nostre Patria estimada.

J. SIMON y JUBANY.

Sant Feliu de Guixols 18 Juny 1901.

CREDO DE LA MISA DEL PAPA MARCELO

Aquest credo que s' executarà en lo primer Concert, forma part de la missa qu' es la obra mestre de 'n Joan Pierluigi (Palestrina.) Fou composta l' any 1555 ab aprobació de Marcelo II; per aixó se 'n diu la Missa del Papa Marcelo.

Lo Credo es un cant dialogat fins arribar al Incarnatus en quin moment pren lo cant un caràcter místich tan intens y enlayrat que talment sembla un chor angèlich.

Desde 'l Crucifixus fins lo E in Spiritum l' oyent se sent commogut per quelcom que l' obliga á un reculliment intern que 'l fa pensar solsament en las cosas del Cel. Arriba l' Ascendit in coelum y sembla que realment se desfan los nivols pera fer pas al Deu home resuscitat, deixant veure la llum brillantíssima de la morada dels benaventurats. Segueix lo In Spiritum Sanctum cant immortal, sublim afirmació de la fè catòlica coronat per immensas onadas d' una armonia que per llarga estona portan al ànima dolsa impressió de la divina paraula Amen.

ALS ORFEONISTAS

BENVINGUTS siau. En bé de Catalunya ho desitjo, ab tota l' ànima, que la vostra excursió á la xamosa vila de Sant Feliu siga profitosa, y que vostres cants comuniquin á tots los que 'ls escoltin, lo sant amor á la Patria, fèntlosli recordar que nostra mare plora baix lo jou de sa madrastra.

Gerona Juny de 1901

FREDERICH GIRCÓS.

Las campanas de Nadal

AL Déu de la redempció
honran á Bethlem aixís:
la maynada, «Hi, hi, hi,
y las campanas, «¡Din, dan, don!»

Ab gatzara y ver amor
los pastores de la Judea

avuy honran la vinguda
de lo Rey de cels y terra;
que com dihen que 'l Baptista
tal vinguda ya preveya,
volén que las obras santas
responguin á la promesa.

(1) En «Las campanas de Nadal» és remarcable l' ingenuitat y frescor de sas melodias, sobre tot en las «coplas», la vida y alegria que resulta de la gran combinació polifónica en las respuestas chorals, ab els crits dels pastors y la maynada, y lo característich del repich de las campanas. Sobre aquesta imitació diu lo Pare Joan B. Guzman, benemérit recopilador de las obras d' en Comes, que es presa directament del repich doblat que encara está en ús avuy y 's toca en diferentes solemnitats en la Catedral de Valencia.

NEGRA SOMBRA ⁽¹⁾

CUANDO penso que te fuches
Negra sombra que m' asombras
ó pe d' os meus cabezales
tornas facendome mofa.
Quando maximo qu' és ida
no mesmo sol te m' á mostras
y eres á estrela que brila,
y eres ó vento que zéa.

Si cantan, és ti que cantas;
si choran, és ti que choras
y és ó marmurio d' ó rio
y és á noite y és aurora.
En todo estas é ti és todo,
pra min y ea min mesmo moras
nin me deixarás ti nunca
sombra que sempre m' asombras.

ROSALIA CASTRO

(1) En Joan Montes, l' autor d' aquestas composicions, és un veritable cantor del sentiment gallego. En sas melodias s' hi sent aquella dolsa tristesa que en sa terra ne diuen «morriña»; y aixís com és avuy en Ramon d' Arana qui ancorosament recull las cançons que viuen esmaperadas per aquellas valls, en Montes s' inspirá en ellas pera ferne música propia: música gallega.

J. Salvat, Professor de Solfeig del «Orfeó Catalá»

Ploraré sentint la verge
que en son cor té un plany d' amor.
ploraré sa melangia
que s' enclou en l' armonia
que recull lo seu dolor,
y 'l coreja per la patria,
de la patria lo cantor,

[rossinyol
quan refila, l' Orfeo!

Sentirem de la montanya,
plans y valls la pau pel cor;
soletat y llum que hi dormen,
s' entrellassen y se formen
ab los ritmes del acord,
y 'ls escampa per la patria,
de la patria lo cantor,

[rossinyol
quan refila, l' Orfeo!

Si perfums de farigola
véssa ab cants, y tota olor,
de llegendas d' amoretas
¡si n' hi donan los poetes!
¡que n' es gran aquest tresor!
Y l' escampa per la patria,
de la patria lo cantor,

[rossinyol
quan refila, l' Orfeo!

Si escoltem sas armonias,
sentirem alas al cor,
pujarem sense cansarnos
fins al cel á rabejarnos
de llur goig en un transport,
hont hi enlayra á nostra patria,
de la patria lo cantor,

[rossinyol
quan refila, l' Orfeo! ..

Arthur GIBBAL Y BALANDRU.

Gerona, Juny de 1901.

Es lo bosch endormiscat
per l' hivern que n' es passat,
tomba qu' espanta,
l' aucellet hi está tot trist;
es que tot sol s' hi ha vist,
per xó no hi canta.

La primavera passant,
va la tristor allunyant
escampant joia;
y es lo bosch un lloch d' amors
hont hi troban tendres cors
hermosa toya.

L' aucellet ne fa son niu
sota 'l cobricel ombriu
de la enramada;
y al matí se 'l sent cantar
aixís que veu despuntar
la roja aubada.

El bosch verge no es pas mort;
s' hi ohuen cants de dols corhort
que 'ns enamora,
mentres va lo rossinyol
á portar pau y consol
á n' els que ploran.

Es lo bosch endormiscat
per l' hivern que n' es passat
tomba qu' espanta;
mes del cor ne fuig lo dol
escoltant lo rossinyol
qu' ara ja hi canta.

ENRICH ALBERT

Palamós 26 Juny 1901.

¡Salve orfeonistas, moderns trobadors de las cançons de la
terra! Jo vos saludo ab l' efusió de mon entusiasme, confiant
que la vostra vinguda en aquesta vila, servirà pera estrenyer
més los llassos de germanor entre tots sos habitants.

VENTURA FUSTER.

Guixols 22 Juny 1901.

AL ORFEÓ CATALÀ

SALUTACIÓ

¡Salut, fills benemérits del art de Catalunya
que avuy la hermosa vila de Guixols trepitjeu!
¡Salut! del fons de l' ànima rebeu la benvinguda;
que vostres cants ressonin potents y ardits arreu.

Portant al devant vostre l' espléndida Senyera,
haveu de Catalunya creuhat tot lo terror,
y, plens de sant coratge, donéu sava novella
á l' obra redemptora del immortal Clavé.

Las vostras cansóns bellas lo mon enter admira
y son d' estranys y propis ohidas ab encís;
que es tal l' efecte mágich de vostras armonías,
que apar canturia d' àngels baixats del Paradís.

Lo lema dels poetes lo vostre cant condensa:
planyeu d' *El Rossinyol* uns anyorats amors,
serveu la fé dels avis ab los accents del *Credo*
y desperteu la Patria cantant *Los Segadors*.

Estol de l' Armonia, que, com símbol de gloria,
en ta *Senyera* mostras de la Patria l' escut
y ab cants virils festejas lo ressurgir d' un poble,
reb ma encaixada franca, ¡noble *Orfeo*, salut!

EMILI GENÍS Y HORTA.

23 Juny 1901.

La creació del *Orfeo Català*, fou un progrés inmens per l'
art musical á Catalunya.

Gracias á n' ell hem pogut fruir la grandiosa música poli-
fónica dels segles XV y XVI, y las composicions de tots els
grans mestres de fama universal.

Per' arribar al grau de perfecció qu' avuy li reconeixen no
sols el públich nostre sino tots els estrangers qu' han tingut
ocasió de sentirlo, molt hi ha contribuït la bona voluntat y in-
teligencia de tots els elements que 'l componen: mes sense la
activitat d' en Millet, no hauria arribat allà hont es. Ell es l'
ànima del *Orfeo*. Son hermós Cant de la Senyera n' es l' himne.

May, donchs, será prou aplaudida la gran obra que ha em-
prés y molt mes si 's té en compte que cada día 's va extenent
el camp ahont se manifesta. Perqué no frueixen solsament de la
música cantada per l' *Orfeo*, 'ls que tenen la sort de viure á la
capital. Els orfeonistas, com á bons catalans, son enemichs á de
tota mena de centralismes.

Per aixó han fet tantas y tantas excursions.

Per aixó are 's tindrà ocasió de sentirlos á Sant Feliu de
Guixols.

Benvinguts sían. Y no es solsament Sant Feliu que 'ls dóna
la benvinguda: no es solsament Sant Feliu qui está d' enhora-
bona: es tota la Comarca del Baix Empurdá.

MARTÍ ROGER.

Palamós 27 de Juny de 1901.

CARTA FÊTA A MANS

Sr.....

Me demaneu, amich méu, si us vull donar alguna cosa pel
número extraordinari de LLEVOR que ab motiu de la vinguda
de l' *Orfeo Català* publicareu dissapte vinent.

¡Com voleu vós que m' ho fassi, amich caríssim, jo, que no
sé escriurer, y, encar qu' estrany vos sembli, menos en català.
Difícil es també per mí, que tot ho faig *tal com raja*, compen-
drer si lo que vós me demaneu es simplement per cortesia ó
perque, en realitat, voleu que jo posi una cullerada *del meu*
farro á n' aquesta taula de LLEVOR tant ben guarnida de plats
de gust y d' excelents salsas.

Per si es aixó últim, com que res valo no faig anar car lo
méu gènero, y allà vá, com sempre, la meva manera de véurer
la vinguda del *Orfeo Català* á nostra terra.

Com á *ganxó* que soch (*ganxó* dintre d' Espanya) veig ab
gust que, personas fins poch há retretas, surtin de casa séva,
fundant un Centre ahir, fent venir l' *Orfeo* avuy, y anant demá
al Ajuntament, á la Diputació y á las Corts, portant per tots
aquets puestos á gent honrada, bona administradora qu' en
lloch de viurer sobre del pays, l'ajudin á viurer y á progressar.

En l' *Orfeo Català* —que á mi em sembla la música real
del Catalanisme— avuy no hi vull véurer més que distingits
hostes, conreadors del Art, qu' han vingut á honrarnos y á
quins devem agraïment y carinyo.

Jo, com á *ganxó* pur y net, sense mistificacions de cap me-
na, enamorat de Sant Feliu, la meva Patria y la meva mare,
dóno la benvinguda á tots 'ls choristas del *Orfeo Català* y á
tots los forasters que vinguin á honrarla ab sa presencia, de-
sitjánloshi á tots que la fresca brisa qu' ens vé del Fortí y de
Tetuan 'ls sigui agradable; que 'l carácter *ganxó*, noble y ex-
pontani los recordi demá y sempre y que las hermosas *ganxo-*
netas 'ls robin 'l cor... es dir, á n' els que no 'l tinguin prés.

Que á las xamosas ninas que per seguir la *Senyera* del *Or-*
feo deixan la hermosa Rambla per nostre faréstega font del
Monti-Calvari, ahont tots els *ganxons* hi havem somniat alguna
vegada, que s' en emportin dolsos records y que de desde son
llit de verge, somniïn, alguna vegada, ab la cara morena de al-
gun *ganxonet*.

SALVADOR FÁBREGAS

Guixols 23 Juny 1901.